

Α. Παπαλής

ΕΠΙΣΤΑΣΙ	συνδρομή διὰ τὴν Σύρον δραχ.	30
ΕΠΙΣΤΑΣΙ	ἐκτὸς τῆς Σύρου δραχ.	32

ΕΡΜΗΣ

Ἐκδίδεται τὴν Τετάρτην ἐκάστης ἐβδομάδος.
 Τιμὴ τῆς καταχωρήσεως δι' ἕκαστον στίχον λεπ. 45

ΒΣΩΤΕΡΙΚΑ

Μετὰ τὴν λύσιν τοῦ Ἀγγλοελληνικοῦ ζητήματος, τὸ ἴδιον διὰ τέσσαρας περίπου μῆνας ἐπιτυχῶς τὸν περὶ τοῦ ἔθνους ἡμῶν τύπον, καὶ ἀπὸ τὸ ἔθνος ἡσύχασε πλέον ἐκ τῶν περιπετειῶν τούτων ὁποῖος τὸ ζήτημα τοῦτο ἐπέφερεν, ἐπελαβετο ἡ δημοσιογραφία τῶν περὶ ἐσωτερικῆς βυθιότητος ζητήματος. Ὁλόκληρος λοιπὸν σχεδὸν ὁ τύπος συμφωνεῖ, ὅτι τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων μας πρέπει ἀναδεχθῆσθαι ἄνδρες, οἵτινες νὰ παρέχωσιν, ἕνεκα τῶν προηγουμένων των, ὅλα τὰ πιστὰ ἐντίμου, ἐνεργέτου καὶ δραστηρίου διαχειρίσεως τῆς ἐξουσίας, διότι ἄλλως ἢ πατρὶς ἀποβλήται. Τὸ αὐτὸ φρόνημα ἐπικρατεῖ μεταξύ ὄλων τῶν ὀρθῶς φρονούντων ὅλος ὁ Ἑλληνικὸς κόσμος εὐχεται περὶ μεταβολῆς, καὶ ὁμοῦ ἐπισημαίνει μεταβολὴ γίνεται, χωρὶς νὰ τεθῶσιν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν πραγμάτων μας οἱ ἴσχυοι νὰ διευθύνωσι τὸ πολιτικὸν σκῆμα μας ἄδρες, μηδὲν παλόν, κάμειαν βελτίωσιν πρέπει νὰ περιμένωμεν.

Μεταβολὴ τις μολοῦτο πρὸ τινῶν ἐβδομάδων κυροῦνται, τὰ πράγματα εὐρίσκονται εἰς κρίσιν, καὶ μολοντοῦτο καθ' ἃς ἔχομεν πληροφάνειαν οὐδεὶς ὑποσχετὸς συνδυασμὸς ἀξιοχρεῶς παρουσιάζεται. ἐνῶ, δὲ ὅλοι ὡς εἴπομεν, συνομολοῦσιν, ὅτι νῦν παρ' ἄλλοτε ποτε ἀπειτεῖται νὰ ὑπάρχωσιν εἰς τὰ πρόσωπα τῶν ὑπουργῶν τὰ προσόντα τὰ ὁποῖα ἀνερέσαμεν, δια νὰ προληθῆ ἡ ἐπιχειροῦσα τὸ κράτος μας οἰκονομικὴ κρίσις, ἡ δικαιοκρατία παραλυσιὰ καὶ νὰ κανονισθῶσι καταλήλλως αἱ ἐξωτερικαὶ σχέσεις μας, πούθεν δὲν ἀναρτῶνται ἡ δύναιμις ἡ μέλλουσα νὰ λάβῃ τὴν αὐτὴν ἀπόρασιν. Ὡς νὰ περιμένωμεν δὲ ἅπαντες μικροῖ τε καὶ μεγάλῳ τὸ περὶ ἡμῶν ἀγαθὸν ἀναποφάσισται εἰς τὴν βούλῃ τῶν πραγμάτων, καὶ νῦν μὲν προσεχόντες εἰς τὰς ἐπεμολογίας τῶν μικροραδιοῦργων, ἄλλοτε δὲ ἀνακένοντες συμβουλάς ἐξ Ἑυρώπης, ὅχι μόνον δὲν ἐκπληροῦμεν τὰ καθήκοντά μας, ἀλλὰ οἱ ἐπικυροῦμεν τὴν ἰδίαν τὴν ὁποῖαν ἀείποτε εἰ ἔχθροί τῆς Ἑλλάδος διέπειραν, ὅτι εἴμεθα αὐτονομίας ἀνάξι. Ἰσως λοιπὸν αὐτὴ ἡ φύσις τῶν πραγμάτων δώσει ἰσχυρὴν εἰς ὀρθωτέραν διεύθυνσιν καὶ ἀπόρασιν ἰσως μετ' ὀλίγον πεισθῶμεν, ὅτι ἀπ' ἐσῆς πρὸ πάντων καὶ μόνον δύναται νὰ ἐλπίσῃ ἡ Ἑλλάς γνησίαν καὶ ἰσχυρὰν διεύθυνσιν καὶ ὑποστήριξιν.

Ἡ ἰσχυρὰ ἰδέα ὅτι τὰ ὑπουργεῖά μας πρέπει νὰ μετέχωσι τῶν διαφορῶν ἀποχωρήσει οὐπωδὸς, ἕνεκα τῆς ὁποίας πώποτε ἠξιώθη ἡ Ἑλλάς καταλήλου διεύθυνσεως, πρέπει τέλος νὰ παύσῃ, καὶ ὁμοῦ μὲ αὐτὴν θελεῖν παύσει καὶ αἱ καταχρήσεις, ἡ ἀνεκτικότητα καὶ αἱ μάστιγες τοῦ τόπου μας.

Ἡ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 60 φύλλον τῶν Εὐχῶν τῶν Λαῶν καταχωρηθεῖσα ἀνώνυμος ἐπιστολή, ἡ περὶ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν τῆς Ἑρμοῦπόλεως πραγματευομένη, τιμῶν ἀληθῶς τὸν συντάκτην τῆς, διὰ τὰ ὑπαγορευόμενα αὐτῆν εὐγενῆ αἰσθηματά του, καὶ διὰ τὰς ὁποίας δίδει πατριωτικὰς καὶ κοινωνικὰς συμβουλάς. Ἀλλὰ διατὶ νὰ μὴ δημοσιεῖται αὕτη διὰ τοῦ τύπου ὅτε συνετάχθη, ἐνῶ τότε ἔστιν ἀνοικταὶ εἰσέτι αἱ πληγαὶ τὰς ὁποίας ἐπέφερον εἰς τὰς καρδίαις ὄλων τῶν ὀρθῶς φρονούντων συνδημοτῶν μας ἡ ἐκλογὴ ὡς βουλευτοῦ μας τοῦ Βαλαμακῆ, καθ' ἣν ἐποχὴν ἠδύνατο νὰ κάμῃ ἀνεξαρτήτους ἐντυπώσεις χρησιμεύσας καὶ εἰς τὸ μέλλον, καί γίνετο τοῦτο μετὰ δύο ἐτῶν παρέλευσιν; ἕνεκα τῶν δυσκολιῶν μᾶς λέγουσι τὰς ὁποίας ἀπήντησαν, καὶ αἱ ὁποῖαι ἀνεφάνισαν ἐκ τῶν πολιτικῶν διακρίσεων. Ἄς ἐπιτραπῆ λοιπὸν καὶ εἰς ἡμᾶς ν' ἀντιτάξωμεν ὅτι ἀπομακρύνονται τῆς ἀληθείας ἀδικαιολόγητον χρώμενοι πρόφασιν.

Αἱ τότε πολιτικαὶ διακρίσεις δὲν ἐδύνοντο βεβαίως νὰ καταστῶσι κώλυμα εἰς τὴν δημοσίευσιν τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, καθόσον, ὡς ἀναφέρεται ἐν αὐτῇ, μία τῶν συνδημοτῶν μας μερὶς ἀπεσύρθη μετ' ἀναγκαστικῆς τῆς ἐκλογῆς ταύτης, ἐνῶ μία ἄλλη συνέτρεξεν ὑπὲρ τῆς

ἐπιτυχίας τῆς. Ἐκθέτομεν λοιπὸν ἡμεῖς τὴν ἀληθῆ αἰτίαν τῆς μὴ δημοσιεύσεως τῆς πρὸ δύο ἐτῶν, ἐὰν ἀληθῶς συνετάχθη τότε, καὶ ἀναφέρομεν ταύτοχρόνως τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἐδημοσιεῖται νῦν μετὰ παρέλευσιν τόσου καιροῦ.

Εἰς τὴν συνδρομοῦσαν τὴν ἐκλογὴν τοῦ Βαλαμακῆ μερίδα ἐσύμφερεν ἡ ἐπιτυχία αὐτῆς διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους. Ὡς ἰσχυρὸς τότε ὁ Βαλαμακῆς διὰ τοῦ ὁποῖου ἐξῆσκει ἐντίμου ἔργου, ἠδύνατο νὰ ὠφελῆται ὀλιγῶς τὴν ὑποστηρίζεσαν τὴν ἐκλογὴν τοῦ μερίδα, ἀπὸ ἔπαινον εἰς τὰς ἀρχαίας τῆς καὶ ἐπεκλήθη τὴν συνδρομὴν τῆς.

Ἡδύνατο δηλαδὴ νὰ προστατεύσῃ τοὺς μεταξὺ αὐτῆς λαθροπόρους, καὶ νὰ σώσῃ ἀπὸ τοὺς ὄνυχας τῆς δικαιοσύνης τοὺς παρκαίνοντας τοὺς πολιτικούς καὶ πονηκοὺς νόμους. Ἡδύνατο προσέτι νὰ τὴν ὠφελῆται καὶ πολιτικῶς, ὑποστηρίζων αὐτὴν διὰ νὰ ἐξουθενῆται καὶ νὰ καταστῆται εἰλωτὰς τοὺς συμπολίτας τῆς, τοὺς εἰς τὴν ἄλλην μερίδα ἀνήκοντα, κατὰ τὴν περὶ τούτου τάσιν καὶ ἐπιθυμίαν τῆς. Ὁ Βαλαμακῆς τέλος ἐπέδεικνε πρὸς αὐτὴν πάμπολλα θέλητρα ἰσχυρότερα τῶν αἰσθημάτων ἐξ ὧν ἐνεπνεύσθη ὁ συντάκτης τῆς ἐπιστολῆς ταύτης. Διὰ τοὺς λόγους λοιπὸν τούτους, ὡς δευτερεύοντα ἐθεωρήθησαν τότε τὰ αἰσθηματά ταῦτα, ἡ ἐπιστολὴ αὕτη δὲν ἐδημοσιεῖται, διότι δὲν ἐσύμφερε νὰ προσφέρῃται ἡ δὴ, καὶ ὁ Βαλαμακῆς ἐπέτυχε μὲ οὐδεὶς καὶ κατακτείνῃ ὄλων ἡμῶν, ὡς ἀναφέρεται ἐν αὐτῇ, ὅχι μόνον διότι ὑπεβλήθη ὑπὸ τῆς ἐξουσίας, ἀλλὰ διότι ἦτο Βαλαμακῆς.

Τὶς δὲ ἡ αἰτία τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς μετὰ δύο ἔτη; Τούτο δὲν εἶναι δύσκολον νὰ τὸ προμαντεύσωμεν, καὶ ἃς μᾶς εἴπωσι πολλοὶ ὅτι ἐμπνεόμεθα ὑπὸ τῆς δυνάμεως τοῦ μαγνητισμοῦ.

Βουλευτικὴ προσεγγίζει ἐκλογὴ, ἡ δὲ μερὶς εἰς τὴν ὁποῖα ἀνήκει τὸ ὄργανον δι' οὗ ἐδημοσιεῖται ἡ ἐπιστολὴ περὶ ἣς ὁ λόγος, προσβλέπουσα τὴν κατὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην ἀποτυχίαν τῆς, διὰ λόγους τοὺς ὁποίους καὶ ἡμεῖς γνωρίζομεν καὶ αὐτὴ δὲν ἀγνοεῖ, κάμνει ἤδη τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν, καὶ διὰ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἐπιστολῆς ταύτης σκοπὸν προτίθεται νὰ κεντήσῃ τὸ τῆς συμποίας, ὁμονοίας καὶ ἐνώσεως ἀχώριστον ἀπὸ ὄλους τοὺς μεταξὺ ἡμῶν ὀρθῶς φρονούντας αἰσθημα, ὅπως δυναθῆ διὰ τοῦ μέσου τούτου νὰ ἐπιτύχῃ τούλάχιστον ἐν μέρει εἰς ταύτην τὴν μέλλουσαν ἐκλογὴν, ἀπὸ μὸλις πρὸ πέντε μηνῶν ἐγκλωπιθεῖσα ἀποκλειστικὸν τύπημα, πλεονεκτήσασα εἰς τὸ μὴ περὶ κτερόν, καταχρησθεῖσα τὴν ἐξουσίαν μὲ τὴν ὁποῖαν εἶναι ἐνδεδυμένη καὶ κωφεύσασα εἰς πᾶν αἰσθημα μετριοφροσύνης προσέβλεπε πᾶσαν φιλοτιμίαν, κατεπάτησε πᾶν δικαίωμα, ἐξουτέλισε πᾶσαν ἰκανότητα, κατέστρεψε πᾶν προηγουμένον καὶ ἐνέσπειρεν ἐκ νέου μεταξὺ ἡμῶν τὴν διχόνοιαν καὶ τὴν διαίρεσιν. Ἀπὸ δὲ τὸσαῦτα καὶ τοιαῦτα ἔπραξε, διδάσκει ἤδη ἐμῆς, διὰ τῆς δημοσιεύσεως τῆς περὶ ἣς ὁ λόγος ἐπιστολῆς, τὴν συμποίαν καὶ ὁμόνοιαν, ὡς ἔπραξε πάντοτε, ὅσάκις ἔλαβεν ἀνάγκην τοιαύτης ἐνώσεως καὶ συμποίας.

Τὸ καθ' ἡμᾶς, ἀποστρεφόμενοι τὴν διχόνοιαν καὶ τὴν διαίρεσιν, δι' ὧν καταστρέφονται αἱ κοινωνίαι, ἐκηρύξαμεν πάντοτε τὴν μετὰ τῶν συνδημοτῶν μας συμποίαν, ὁμόνοιαν καὶ ἀγάπην ἐξ ὧν ἐκπορεύονται ὅλα τὰ ἀγαθὰ ἀλλὰ συμποίαν εἰλικρινῆ, ὁμόνοιαν οὐχὶ πλεονεκτικὴν καὶ ἀγάπην τοιαύτην, ὥστε ν' ἀποδίδεται εἰς ὄλους ἡ ἀνήκουσα τιμὴ καὶ νὰ σεβάζονται τ' ἀμοιβαία δικαίωματα, χωρὶς νὰ γίνεται ἡ τοῦ λέοντος διανομή. Ἡμεῖς λοιπὸν οἱ ταῦτα κηρύξαντες καὶ κηρύττοντες ἠθέλωμεν πιστεύσει, ὅτι ἡ μερὶς αὕτη ἐμπνέεται νῦν τούλάχιστον ὑπὸ τοιοῦτων εὐγενῶν αἰσθημάτων, ἐὰν ἠθέλωμεν ἰδεῖ αὐτὴν ἀλλάξασαν διαγωγὴν καὶ μεταμεληθεῖσαν διὰ τὰ παρελθόντα. Ἀλλ' αὕτη ἐν ᾧ διδάσκει τρόπον τινὰ διὰ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, τῆς διὰ τοῦ ὄργανου τῆς δημοσιεύσεως, ὅσα κοινωνικὰ μαθήματα ἐν αὐτῇ περιέχονται, δὲν ἠλλαξε διαγωγὴν οὐδὲ συμπεριφορὰν, ἡ δὲ ἀλαζωνεία καὶ ὁ ἀπότομος τρόπος τῆς ἀποδει-

κνύουσιν, ὅτι δὲν θέλει νὰ ἐκκλίνῃ διόλου τῆς πλημμελοῦς γραμμῆς τὴν ὁποῖαν πρὸ πολλοῦ διέγραψε. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ δυσχεραστῆται ἐὰν οἱ παρ' αὐτῆς προσβληθέντες, ἐξευτελισθέντες καὶ παντὸς δικαιοματός των ἀποκλεισθέντες δὲν ἐμπιστεύονται πλέον εἰς αὐτὴν, ἐὰν κάμωσι χρῆσιν παντὸς θεμιτοῦ μέσου διὰ νὰ ἰκανοποιήσωσι τὴν περιφρονηθεῖσαν φιλοτιμίαν των καὶ νὰ ὑπερασπισθῶσι τὰ καταπατηθέντα δικαίωμάτα των, ἢ ἐὰν τέλος μεταχειρισθῶσι καὶ αὐτοὶ τὰ αὐτὰ μέσα ἅτινα αὕτη μετεχειρίσθη διὰ νὰ τοὺς καταστήσῃ τῶν εἰλωτῶν χείρονας. Ἀντιβαίνει εἰς τὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου ἡ περὶ τῆς τῶν δικαιωμάτων του καὶ τοιαύτη αὐταπάρνησις! ματαιοπονία δὲ καθ' ἡμᾶς εἶναι πᾶσα προσπάθεια τοῦ νὰ καταστῆ διαδοχικὸν τιμάριον ἡ Ἑρμοῦπολις, κατοικουμένη εὐτυχῶς ὑπὸ πολιτῶν, οἵτινες καὶ τὰ δικαίωμάτα των συναισθάνονται καὶ νὰ τὰ ὑπερασπισθῶσι δύνανται.

Ἡ ἀληθῶς ὀλεθρὴ ἰδέα τῶν Χίων καὶ μὴ Χίων, ἐνῶ ἅπαντες εἴμεθα Ἑρμοῦπολιταὶ συνδεδεμένοι διὰ τοῦ αὐτοῦ δεσμοῦ τῶν κοινῶν τοῦ τόπου μας συμφερόντων, ἐμπνευσθεῖσα ὡς μὴ ὠφείλει ὑπὸ ὀλίγων μόνον ἀτόμων, πρὸς τὰ ὁποῖα ἐσύμφερεν ἡ μετὰ τῶν ἡμῶν διαίρεσις, διὰ νὰ καταστῶσι δι' αὐτῆς κομματάρχαι, ἐπέφερον οὐκ ὀλίγην κοινωνικὴν ὀπισθοδρομήσιν εἰς τὸν δῆμον μας, ὅστις συγκείμενος ὑπὸ λαοῦ συνετοῦ, σιλησίου, φιλοκάλου, καὶ φιλονόμου ἤθελε φθάσει μέχρι τοῦδε εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς εὐνομίας καὶ τῆς εὐημερίας. Ἡ ὀλεθρὴ λέγομεν, ἰδέα αὕτη μολονότι κατεπολεμήθη παρὰ πάντων τῶν ὀρθῶς φρονούντων συμπολιτῶν μας Χίων καὶ μὴ Χίων, καὶ σχεδὸν εἶχεν ἐκλείψει, ἤρχετο νὰ υποθάλλετο πάλιν πρὸ τινος καιροῦ καὶ νὰ ὑφούται ὡς πολιτικὴ σημαία, διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν ἀκόρεστον φιλοδοξίαν μίας μόνης οἰκογενείας, ἰσως δὲ καὶ διὰ σκοποὺς ἀνωτέρους, τοὺς ὁποίους εὐχόμεθα νὰ μὴ μᾶς δοθῇ ἀφορμὴ ν' ἀναπτύξωμεν. Εὐχῆς ἔργον λοιπὸν εἶναι ν' ἀποσκορακισθῆ διὰ παντὸς ἡ καταστρεπτικὴ αὕτη ἰδέα, νὰ καθιερῶσιν μετὰ τῶν ἡμῶν ἡ σύμποιαι, ἡ ὁμόνοια καὶ ἀδελφικὴ ἀγάπη, καὶ νὰ διανέμονται αἱ τιμαὶ εἰς ἅπαντας ἀνεξαρτήτως τοὺς ἀξίους καὶ ἰκανοὺς, νὰ συντρέξωμεν ἅπαντας ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ τῆς γενικῆς εὐημερίας καὶ νὰ μὴν ὑποτρέφωμεν ἡμεῖς αὐτοὶ τὸν καταστρεπτικὸν σκώληκα, οὐδὲ νὰ θεωρῶμεν μετ' ἀναληθιστικῆς τὴν δημοτικὴν παραλυσίαν μας, χάριν, τὸ ἐπαναλέγομεν, μίας μόνης φιλοδοξοῦς οἰκογενείας, ἥτις σκοπὸν προέθετο ν' ἀποκτήσῃ ἐνγαῦθα ὅτι δὲν ἐδυνήθη ν' ἀποκτήσῃ ἐν Ἰδρᾷ ἡ τοῦ Κουντουριώτου οἰκογένεια, ἡ ἑκατοντάδας χιλιάδων ταλήρων δαπανήσασα ἐν καιρῷ τοῦ ἱεροῦ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας μας ἀγῶνος.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἐρανεζόμεθα τὰ ἐπόμενα δύο ἄρθρα ἐκ τῶν Γαλλικῶν ἐφημερίδων ἡ Συνταγματικὴ καὶ ἡ Δημοκρατία, ἀφορῶντα τὴν βουλευτικὴν τῶν Παρισίων ἐκλογὴν, καθ' ἣν παρουσιάζονται ὡς ὑποψήφιοι, ὁ μὲν κύριος Λεκλέρκ ἐκ μέρους τῶν συντηρητικῶν, ὁ δὲ κύριος Εὐγένιος Σὺτς ἐκ μέρους τῶν κοινοκτμονιστῶν, ὡς περιεργασ.

Καὶ πρῶτον καταχωροῦμεν τὸ τῆς Συνταγματικῆς Ἡ ὑποψηφιότης τοῦ κυρίου Λεκλέρκ ἔχει ταύτην μόνον τὴν ἐνικὴν ἀξίαν τοῦ νὰ τιμῆται ταύτοχρόνως καὶ αὐτὸν καὶ τὴν μεγάλην πόλιν, ἥτις τὸν παρεδέχθη ἐγκαρδίως.

Ναὶ, οἱ Παριῖοι θέλουσι τιμηθῆ ἀποκτώντες ὡς ἀντιπρόσωπόν των τὸν κύριον Λεκλέρκ, διότι ἐνῶ θέλουσι ἀνταμείψῃ ἐπαξίως ἕνα τῶν κολλητέρων πολιτῶν των ὅστις πώποτε ἐσκέφθη περὶ τῆς ἀνταμειβῆς ταύτης, θέλουσι δεῖξει ταύτοχρόνως ὅτι μετὰ τῆς κοινωνίας ταύτης, τῆς τοσοῦτον προσβληθείσης καὶ συκοφαντηθείσης ἐσχάτως, δύναται τις νὰ ὑψωθῆ ὅχι μόνον διὰ τῶν προσημάτων του, ἀλλὰ προσέτι καὶ δι' ἄλλου τινὸς μέσου

όποτον αξίζει μὲν πολὺ, λάμπει δὲ ὀλιγώτερον. Διὰ τῆς ἀξίας δηλαδὴ τῶν ἀτυκῶν ἀρετῶν.

Ἐρωτοῦν τί ἀντιπροσωπεύει ὁ κύριος Λεκτέρκ. Ἀντιπροσωπεύει λέγομεν ὅτι ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον πλέον ἀξιοσεβαστόν, τὴν συνεχῆ δολιχὴ ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος, καὶ τὸ αἶσθημα τῆς τιμῆς καὶ ὅλας τὰς περιστάσεις τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ βίου, τὴν ἀφοσίωσιν, ἣτις πολλὰκις ἔμενε σκοτεινὴ καὶ τὸ πρᾶττειν τὸ καλὸν ὑπὲρ τοῦ καλοῦ.

Οἱ ἐκλογεῖς τῶν Παρισίων ἐκλέγοντες αὐτὸν θέλουσιν ἀντιπροσωπεύσει ἐπαξίως τὴν κοινωνίαν, πληρόντες μὲ τίμημα ὑπολήψεως ταύτης τῆς εὐγενεῖς ἀρετῆς ὅπου ἀνακαλύπτουσιν αὐτὰς, αἱ ὅποιαι πρόποτε ἤλπισαν ταιαύτην ἀμοιβήν.

Κατὰ τοῦτο ἢ τοῦ κυρίου Λεκτέρκ ἐκλογὴ θέλει εἶσθαι ἢ ἠθικωτέρα τῶν ἀπαντήσεων καὶ τῶν διδασκαλιῶν αἵτινες δύνανται νὰ δοῦσιν πρὸς τοὺς ἐπαναστατικούς καὶ κοινοκτημονιστάς. Νομίζομεν ὅτι ἀκούομεν τοῦτους τοὺς κήρυκας τῆς ἀναρχίας λέγοντας, ὅτι ὑπὲρ τῶν μετρίων κοινωνικῶν κατὰστασιν ἐχόντων δὲν ὑπάρχει ἄλλος τρόπος τοῦ νὰ ὑψωθῶσιν εἰμὴ αἱ ἐπαναστάσεις καὶ αἱ ἀνατροπαί, καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἕλλο ὑποπόδιον διὰ νὰ ἀναβῶσιν εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ εἰς τὰς ὑψηλὰς θέσεις, εἰμὴ τὸ τῶν ὀφθαλμῶν. Ἄς θέσωμεν λοιπὸν ὑπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ τῶν ἑνῶν τίμιον ἄνθρωπον, δυναθῆντα ν' ἀπολάβῃ τὴν τιμὴν τοῦ νὰ καταστῇ ἀντιπρόσωπος τῆς πρωτεύουσας τῆς Γαλλίας, διὰ τῆς εὐθείας ὁδοῦ, καὶ μὴ ποιήσῃτα χρῆσιν ἄλλων μέσων διὰ ν' ἀπολάβῃ τὴν διακρίσιν ταύτην, εἰμὴ τοῦ τῆς ἀναρχίας καὶ τῆς ἐκπλήρωσεως τοῦ καθήκοντος ἀπανταχοῦ καὶ πάντοτε ὡς πολίτης, ὡς στρατιώτης, ὡς ἐνοβόλου καὶ ὡς ἔμπορος.

Ἴδου πῶς ἀπαντᾷ ὁ κύριος Λεκτέρκ τυχῶς ἐξεληθὼν ἐκ τοῦ σκότους ἐπιβεβαιώσας ὅτι καλὰ τοῦ βίου του πράξεις! Ἴδου πῶς ἀπαντᾷ πρὸς τοὺς ὅσοι δὲν περιορίζονται εἰς τὸ νὰ προσβάλλωσιν μόνον τοῦ τίτλου τῆς δόξης του, ἀλλ' ἀπειροῦνται ἐνταῦθα νὰ σιγματίζωσιν καὶ τὴν ἐμπορικὴν τιμιότητά του.

« Δὲν ἔχω τὴν ἀξίωσιν τοῦ νὰ ἦμαι ἥρωας, ἔχω ὅμως τὴν νόμιμον ὑπερηφάνειαν ὅτι εἶμαι τίμιος ἄνθρωπος ».

Ἡ ἀπλότης αὐτῆ τοῦ φρονήματος του εἶναι ὁ σταθμὸς ὅλης τῆς διαγωγῆς του χαρακτηρῆς.

Δὲν ἔχει τὴν ἀξίωσιν ὅτι εἶναι ἥρωας, ἀλλ' ὅσοις ἢ Γαλλία εὐρίσκειται εἰς πόλεμον δρᾷ αὐτὸς εἰς τὰ ὄπλα, καὶ ἐκουσίως στρατολογεῖται. Ἐν Βαδωνίᾳ τίθεται εἰς τὴν τάξιν τῶν στρατιωτῶν, πολεμεῖ καὶ ἀναδεικνύεται ἀνδρεῖο. Ἐν Βατερλώ προεδρεύει ὅπως καὶ διορίζεται ταγματάρχης· γινώσκων δὲ νὰ ἔχῃ τὴν ἀξίωσιν ὅτι εἶναι ἥρωας, ἀξιοῦται νὰ τεῖγῃ εἰς τὴν τακτικὴν τοῦ στρατοῦ ὑπηρεσίαν.

Ἡ εἰρήνη τὸν μεταφέρει εἰς τὸ ἀτυκὸν στάδιον· ἐνασχολεῖται λοιπὸν εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ λαμβάνει μέτριον μέρος εἰς τὰς δημοσίας ὑποθέσεις, ἐπαρχολῶν ἐν μέρει τὸν καιρὸν του καὶ εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ δήμου Πασσύ. Διορίζεται ἐπομένως λοχαγὸς εἰς τὰς τάξεις ἀντιστῶν τῆς ἐθνοφυλακῆς· μετὰ δὲ τὴν Ἰουλιανὴν ἐπανάστασιν, χωρὶς νὰ ἔχῃ τὴν ἀξίωσιν ὅτι εἶναι ἥρωας, ἀφοσιούται εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῆς τάξεως, ἢ δὲ νὰ κυβερνήσῃ, τὴν ὁποίαν ἐμπέδισε τοῦ ν' ἀτιμασθῇ ὑπὸ τῆς ἀναρχίας, κατέστησεν αὐτὸν διακεκριμένον ὡς πρᾶττει ὑπὲρ ὅλων ὅσοι τὴν συνδράμουσιν.

Ἀργότερον ἐπληροῦντος τοῦ τῶν ἀντιστῶν σώματος, τοῦ παρ' αὐτοῦ διοικουμένου, κελῶς τὴν ὑπηρεσίαν του, τὴν συνήθως ἐπικίνδυνον, δὲν εἶχε μὲν τὴν ἀξίωσιν ὅτι εἶναι ἥρωας, ἐτήρησε δὲ τοιαύτην διαγωγὴν, ὥστε διακρίθη ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν του καὶ ἐτιμήθη μὲ τὸ παράσημον τοῦ λεγεῶνος τῆς τιμῆς.

Κατὰ τὸ ἔτος 1848, χωρὶς νὰ ἔχῃ τὴν ἀξίωσιν ὅτι εἶναι ἥρωας, φέρεται ἐκ τῶν ἐφημερίδων τοῦ Ἰουνίου τίνι τρόπῳ ἐξεπλήρωσε τὸ χρέος του· διότι ἀφῆκε ἀπόλλεσε τὸν πρωτότιμον υἱὸν του, δὲν εἶπε πρὸς τὸν λοχαγόν του, ὡ, ἔρρηξεν, ἔτι φέρω καὶ τὸν δεῦτερον υἱὸν μου διὰ νὰ πολεμήσῃ καὶ αὐτὸς πλησίον μου. Βέβαιον εἶναι ὅτι δὲν εἶπε τοῦτο, ἀλλὰ τὸ ἐπράξεν ἡρωϊκῶς.

Ἡ ἀπλοχὴ ἀντιπολίτευσις μαίνεται ἤδη διαφιλονεικῶσα τὴν δόξαν του. Ὀλίγον τὸν μέλλει. Οὐδεὶς διακρίνει καὶ ὅτι δὲν ἀνταπεκρίθη οὕτως πάντοτε εἰς τὴν

πρόκλησιν τῆς πατρίδος κινδυνευούσης. Τοῦτο ἀρκεῖ εἰς αὐτὸν. Ἀλλ' ἐκεῖνο διὰ τὸ ὅποιον δὲν συγχωρεῖ νὰ τὸν προσβάλλωσιν εἶναι ἡ ἐμπορικὴ τιμὴ του, ἡ ἰδιωτικὴ αὐτῆ κληρονομία του· διότι ἀληθῶς ὅποταν ψηφοφορεῖται ὁ βίος του οὗτος ὁ ποτὲ σκοτεινός, νῦν δὲ ἐκτεθειμένος εἰς παγκόσμιον ἀνάγκησιν, εὐρίσκονται ἐν αὐτῷ χαρακτηρῆς ἐντελοῦς ἰδιωτικῆς φιλοτιμίας.

Ὁ κύριος Λεκτέρκ εἶναι λοιπὸν ἡ προσωποποίησις τοῦ τιμίου ἀνθρώπου μεταξὺ τῶν μεσῶν τῆς κοινωνίας κατὰστάσεων. Ἡ ἐκλογὴ του λοιπὸν εἶναι ἡ ἀνταμειβὴ ἢ ψαρσθησαμένη ὑπὸ τῆς κοινωνίας ὑπὲρ τῶν ἰδιωτικῶν καὶ δημοσίων ἀρετῶν.

Δὲν δυνάμεθα λοιπὸν νὰ φαντασθῶμεν ἄλλην ἠθικωτέραν, κοινωνικωτέραν καὶ πολιτικωτέραν εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις ἐκλογῆν.

Ἐκλέγοντες τὸν κύριον Λεκτέρκ, τὸν μὴ ἔχοντα τὴν ἀξίωσιν ὅτι εἶναι ἥρωας εἴμῃ ὅτι εἶναι τίμιος ἄνθρωπος, καὶ ὅστις τοιοῦτος δεῖνύεται ἐκπληρῶν ὅλα τὰ τοῦ πολίτου καθήκοντα, ἀντιπράττομεν κατ' αὐτῶν τῶν αἰθίων παραβιαστῶν τῶν νόμων, ὅτινες καίτοι ἀξιοῦντες ὅτι εἶναι ἥρωες τῶν ὀφθαλμῶν, σπανίως ἔχουν τὴν ἀξίωσιν ὅτι εἶναι τίμιος ἄνθρωπος.

Δεύτερον καταχωροῦμεν τὸ τῆς Δημοκρατίας ἄρθρον.

Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν θέλει γίνεαι ἐναρχίς τῆς ψηφοφορίας· κατὰ τὸ ὄνομα δὲ τὸ ὅποιον θέλει ἐξελεῖται τῆς ἐκλογικῆς κάλπης ἡ ἐπιτυχία τῆς 10 Μαρτίου ἢ θέλει ἐπικυρωθῆ ἢ θέλει μηδενισθῆ.

Τί θελήσωμεν ἡμεῖς τὴν 10 Μαρτίου θέτοντες εἰς τὰ ψηφοδέλτια μας τὰ ὀνόματα τοῦ Κερνύτ, τοῦ Βιδάλ καὶ τοῦ Φλότ; Ἠθελήσωμεν νὰ διακηρυχθῶμεν κατὰ τῶν τυφλῶν τάσεων τῆς ἐξουσίας, ὑπὲρ τῆς δημοσίου ἀνατροπῆς τῆς πρὸς τοὺς Ἰησοῦτας ἀναθεθείσης, κατὰ τῆς κατὰ διώξεως τῆς ὁποίας εἶναι τὸ ἀντικείμενον οἱ προκαταρκτικοὶ διευθύνται τῶν παιδαγωγείων, κατὰ τοῦ ἀκατανοήτου ἀναθέματος τοῦ ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας βιβληθέντος εἰς τὰς σοσιαλιστικὰς διδασκαλίας, κατὰ τῆς ἀνευδικῆς ἐξορίας, κατὰ τοῦ ἀναιρέτου καὶ τῆς βίας, κατὰ τῶν ἐνόχων τέλος θελήσεων, αἵτινες ἀνησυχοῦν τὴν κοινὴν γνάμην.

Ἐκλογεῖς! πρὶν ἐκ νέου ἐκτραπῆτε ἴδετε κατὰ πρῶτον πόντον ἢ ἐξουσία ἐξεμίμησε τὴν εἰδοποίησιν τὴν ὁποίαν ἐκάμετε πρὸς αὐτήν. Εἰς τὴν ἐπίσημον κατ' αὐτῆς μομφήν σας ἀπήνησε προσκαλέσασα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν τὴν διάδοχον τῶν Βελσσορτ καὶ Μαρσαζῶν, τὸν γενικὸν εἰσχηγέλεν Βερρότ, περὶ τὰς νέους νόμους κατὰ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐνώσεως καὶ τοῦ τύπου, ὅτινες ἀπεδοκιμάσθησαν καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν ἀντιδραστικῶν ἐφημερίδων, θέσασα εἰς τὴν ἡμερουσίαν τὰς ἐξορίας, ὑπὲρ δι' ἀνηκούστου ἐπιτηδεύσεως συνδυάζει κατὰ τοῦ πολιτικῶς καταδικασμένου ὅλας τὰς αὐστηρότητας τῆς ἐξορίας καὶ τῆς φυλακίσεως· πρὸς καταστροφὴν δὲ τῶν αἰθίων τοῦ δικαίου ἀξιομάτων, ἢ πεινῆ αὐτῆ ἐφηρμώθη καὶ κατὰ τῶν ἐν Βούργαις καὶ Βερσαλλίαις δικασθέντων ὑπὸ τὸ κράτος ἄλλου νόμου.

Ἐν Σωμοῦρ εἶδομεν ἕνα ἀντιστράτηγον ἐπιφορτισμένον μὲ τὴν ἀνωτάτην διεύθυνσιν τῶν τῆς δύσεως στρατιωτικῶν μοιρῶν, νὰ προσβάλλῃ διὰ τῆς λόγῃς ἡσυχον λαὸν καὶ ἔνοχον μόνον διότι ἐκράυγασε, ζήτω ἡ Δημοκρατία.

Ἐν Παρισίαις παριστάμεθα καθεκάστην εἰς μωρὰς προκλήσεις καὶ παραβιάσεις τῶν νόμων, τῶν ὁποίων δὲν ἔδωκε παράδειγμα κάμμία κυβέρνησις πρὸ πενήτηντα ἐτῶν. Τὸ ἄσυλον τῆς κατοικίας παραβιάζεται, ἡ ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου καταπιέζεται, ἐφημερίδες μὴ καταδικώμεναι κατὰσχονται ἀθαιρέτως καὶ σκίζονται, ἢ ἐνώπιον τοῦ νόμου ἰσότης, αὐτῆ ἡ ἀρχικὴ βάση τοῦ δημοσίου δικαίου μας καταπατεῖται ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τῆς ἀστυνομίας. Ὁ κύριος Καρλιὲ κατέστη μέγας ἱεροεξεταστής δακτυλοδεικτῶν τὸν κακὸν τύπον καὶ θεσμοθετῶν μονοπόλειον ὑπὲρ τοῦ καλοῦ. Τὰ τεῖχη τῶν Παρισίων σκεπάζονται ὑπὸ προγραμμάτων ἀπειλητικῶν κατὰ τῶν κρατούντων πολέμου ὄπλα, περὶ ὧν οὐδεὶς σκέπτεται εἰς τὴν στιγμὴν ταύτην. Ἀβελλοὶ ὑπὲρ τοῦ κόμματος Σαμβόρδ ἐλευθέρως πωλῶνται εἰς τὰς δημοσίας ὁδοὺς, τοιαύτη πώλησις δὲ ἀπαγορεύεται εἰς τὰς δημο-

κρατικὰς ἐφημερίδας. Ἐπὶ τέλους δὲ διὰ τὸ συντρέξῃ τὸ γελοῖον μὲ τὸ μισθῆν, παράλογα προγράμματα τοιχοκολλημένα ἀδία τῆς ἀστυνομίας καταμηνύουσιν τοὺς Παρισίους εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ ἀπαιτοῦν τὴν μεταβίβασιν τῆς Κυβερνήσεως ἐν Τούρῳ. Τοιαῦτα εἶναι τὰ παιδαριώδη μέσα δι' ὧν ἀποπειροῦνται ν' ἀντιστῶσιν εἰς τὸν ἀκαταμάχητον βίον τῆς κοινῆς γνώμης. Τοιαύτην βαρύτερα δίδει ἡ ἐξουσία εἰς τὴν ἐκλογικὴν ἐτυμολογίαν, τοιαῦτον εἶναι τὸ σέβας τῆς διὰ τὰς ἀποφάσεις τῆς παγκοσμίου ψήφου.

Ἴδετε ἤδη τὰ παριστανόμενα εἰς τὰς ψήφους σας δύο ὀνόματα.

Ἀφ' ἐνὸς εἰς Βροῦτος, τοῦ ὁποίου ὁ ἥρωϊσμός περιστοιχισμένος πρὸ παντὸς ἀπὸ ὅλων τοῦς μυθώδεις στολισμοὺς λαμβάνει μεταμορφώσεις ἀξιοτέρες καὶ γραφίδας εἰς τὰς μεταμορφώσεις τοῦ Ὀβιδίου, πρὸς εἰς τὰ χρονικὰ τῶν ὑπερκομιστῶν τῆς τάξεως, τῆς ἠθικῆς καὶ ὅλων τῶν ἀρετῶν. Τίς εἶναι ὁ υποψήφιος οὗτος, ποῖος εἶναι δὲ αἱ γνώμαι καὶ τάσεις του; Οὐδεὶς γινώσκει, φίλος τοῦ κυρίου Καρλιέρ, φέρων τὸ παράσημον τοῦ Ἰουδαίου καὶ παρουσιαζόμενος εἰς τὸ ἐκλογικὸν βᾶπτισμα ὑπὸ τῆς ἐφημερίδας τῆς Γαλλίας δικαιώζει δι' ἐπιτηδεύσει τὴν συστηματικὴν ἀμφιβολογίαν, τὴν προκύπτουσαν ἐκ τῆς τριπλῆς ταύτης προστασίας, οὐδὲ κάμνει τὴν τιμὴν πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς του ν' ἀναφέρῃ πρὸς αὐτοὺς τί πρὸςβέβει. Παρουσιαζόμενος εἰς τὸ δημοσίον τίτλον ἥρωος ὁ κύριος Λεκτέρκ διακηρύττει ὅτι δὲν ἔχει τὴν ἀξίωσιν τοῦ ὅτι εἶναι ἥρωας. Παρουσιαζόμενος ὡς υποψήφιος τῆς τάξεως ὁ κύριος Λεκτέρκ δὲν λαμβάνει τὸν κόπον νὰ μᾶς ἐξηγήσῃ καὶ τί ἐννοεῖ διὰ τῆς λέξεως τάξις, ἐὰν δηλαδὴ ἐννοεῖ τὴν τάξιν κατὰ τὴν δημοκρατίαν ἢ κατὰ τὸν Ἑβραϊκὸν Δ'. Ἀπεκδυθεὶς δὲ τῆς μυθολογικῆς δόξης του, μὴ ἀξίων ὅτι ἔχει πολιτικὸν χαρακτηρῆ καὶ κατάλληλος ἐπομένως νὰ πᾶξῃ ὅλα τὰ πρόσωπα τὰ ὅποια ἐκαστον κύμα ἤθελε τὸν ἐνδύσει, τί εἶναι πραγματικῶς ὁ κύριος Λεκτέρκ; Ἐντιμὸς ἔμπορος χάρτου, ὅστις ἐν ὀνόματι τῆς ἐμπορικῆς τιμιότητός του, περὶ τῆς ὁποίας οὐδεὶς ἀμφιβάλλει οὐδὲ φροντίζει παρουσιάζεται εἰλικρινῶς νὰ ζητήσῃ, ἀγνοοῦμεν διὰ τίνος σκοπὸν, τὰς ψήφους τῆς νομιμονεστερίας τοῦ κόσμου πόλεως.

Ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους παρουσιάζεται εἰς τῶν πρώτων φιλολόγων τῆς ἐποχῆς, συγγραφεὺς τοῦ ὁποίου τὸ ἰσχυρὸν προτέρημα κατέστησε δημοτικὴν, ὑπὸ τῶν πεπλοῦν συγκινητικῶν ἐπινοήσεων τοῦ νοῦς, τὴν διδακτικὴν καὶ λυπηρὰν εἰκόνα τῶν δυστυχημάτων καὶ τῶν ἐλαττωμάτων τῆς ἀπρονοήτου καὶ ταπεινόφρονος κοινωνίας μας, ὅστις διὰ τῆς γοητείας τῆς γραφίδος του ἐβίασε πρῶτος τὴν χαρίεσσαν κορυφήν τῶν συναναστροφῶν νὰ ἐξετάσῃ τὸ βάθος τῆς ἠνεωγμένης ὑπὸ τοῦς πόδας μας ἀβύσσου. Ὁ Εὐγένιος Σὺνς τελευταῖον, καὶ τὸ λεγομένον ὑψηλοφώνως, εἶναι ὁ συγγραφεὺς τοῦ Περιπλανημένου Ἰουδαίου, ὁ διαγράψας τοὺς Ἰησοῦτας, ἡ δημοτικωτέρω προσωποποίησις τοῦ μίσους κατὰ τοῦ Ἰησοῦτισμοῦ καὶ τῆς υποκρισίας, ὅπερ εἶναι ἐν τῶν ἐντιμοτέρων καὶ διακρεστέρων ἔργων τοῦ Γαλλικοῦ χαρακτηρῆρος. Ὡσαύτως ἡ ὑποψηφιότης του κατεπολεμήθη ἰσχυρῶς ὑπ' ὅλων τῶν Ροδιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πολιτικῆς.

Ἐξεφράσθη οὗτος καθαρώς, περὶ τοῦ τι βούλεται. Ἡ δημοκρατία δι' αὐτὸν δὲν εἶναι συμβάν τι, ἀλλὰ ἔκφρασις τῆς κυριαρχίας τοῦ λαοῦ, ἣτις τεθεῖσα ὑπεράνω τῆς γενικῆς ψήφου, ὡς περ καὶ ἡ ἀτομικὴ ἐλευθερία δὲν δύναται νὰ παραιτηθῇ ἀφ' ἐκυτῆς. Θέλει τὴν δημοκρατίαν, τὸ Σύνταγμα, τὴν ἀνάπτυξιν τῶν θεσμοθεσιῶν, τῶν ὁποίων τὸ σπέρμα περιέχεται εἰς τὸ ἄρθρον, εἰς τὴν πρώτην τάξιν τῶν ὁποίων παριστάνται τὰ καταστήματα τῆς πιστώσεως, καὶ ἡ δημοσία ἀνατροφή ἐπιτήν εἰς ὅλους τοὺς πολίτας. Αὕτη εἶναι ἐνὶ λόγῳ ἡ πολιτικὴ τῆς συντηρήσεως καὶ τῆς προόδου ὁμοῦ, δι' ἧς δεχόμενος νομίμως τὴν δημοκρατίαν ὡς ἀφετηρίαν, θέλει ν' ἀντικαταστήσῃ, βοηθία τῆς παγκοίνου ψηφοφορίας, τὴν εἰρηνικὴν προόδον ἀντὶ τῶν βιαιῶν ἐπαναστάσεων, καὶ νὰ πραγματοποιήσῃ διαδοχικῶς τὰς ἐν τῷ ἀθανάτῳ συνθήματι τῆς μεγάλης ἐπαναστάσεώς μας περιεχομένας ὑποσχέσεις.

Μεταξὺ τοῦ περιφήμου συγγραφέως καὶ τοῦ ἀγνώστου ἐμπόρου τοῦ χάρτου,

Μεταξὺ τοῦ εἰλικρινοῦς δημοκράτου, τοῦ ἐκφράζοντος σαφῶς τὴν γνώμην του, καὶ τοῦ ἀδικαιρέτου ὑποψηφίου τριῶν ἀδιαλλάκτων πατριῶν.

Μεταξύ του υψόντος ελευθέρως τήν σημαίαν του, και κρύπτοντος τήν ιδιάν του. Μεταξύ της αρχούσης Δημοκρατίας και της αίσχρας μοναρχίας, αναπόκειται εις τούς εκλογείς ν' αποφανθώσι και δευτέραν φοράν. Έκκαστος ως πράξη τὸ καθήκον του, και η νίκη της 28 Ἀπριλίου θέλει εἶσθαι τὸ ὁμοίωτον και η ἐπικύρωσις της νίκης της 10 Μαρτίου.

ΡΩΜΗ τὴν 17 Ἀπριλίου.

Γράφουν εἰς τὸ Statuto.

Ὁ Καρδινάλιος Ἀντωνέλης, εἰς συνέντευξιν τὴν ὁποίαν ἔλαβε μετὰ τοῦ Πάπα, διεκοίνωσεν ὅτι θέλει δώσει τὴν παράκλησίν του, ὃ δὲ Πάπας ἀπεφάσισε τότε νὰ συγκαλέσῃ συμβούλιον, τὸ ὁποῖον θέλει συνέλθῃ, ὡς λέγεται, τὴν 19 ἢ τὴν 20.

Διὰ νὰ δυνηθῆτε δὲ νὰ κατανοήσῃτε τὴν πολιτικὴν θέσιν εἰς ἣν εὐρίσκεται ἡ παπικὴ κυβέρνησις μετὰ τὴν ἐπιστροφήν τοῦ Πάπα, σὰς σημειῶ ὅτι τὸ συνέδριον τῶν Καρδινάλιων εἶναι διηρημένον εἰς τρεῖς γνώμας.

Ἡ πρώτη εἶναι ἡ ελευθέρη γνώμη τὴν ὁποίαν πρεσβεύουν εἴτε ἐκ πεποιθήσεως, εἴτε ὑπὸ πολλῆς ἀνάγκης οἱ Καρδινάλιοι Ἀμάτ, Βοφόνδης, Μαρίτης και οἱ πρόην ὑπουργοὶ Λαμπρουσχίνης και Βερνέτης· οἱ δύο τελευταῖοι οὗτοι ἐπικνέλαθον πολλὰκις εἰς τὸν Ἅγιον Πατέρα ὁμιλοῦντες περὶ τοῦ κανονισμοῦ (statu), ἡ ὅτι ὄφειλε νὰ μὴ τὸν δώσῃ, ἡ ὅτι ὄφειλε νὰ τὴν ὑποστηρίξῃ.

Ἡ δευτέρα γνώμη εἶναι ἡ τοῦ motu proprio της 12 Ἰουλίου. Ὁ κορυφαῖος της μερίδος ταύτης εἶναι ὁ Καρδινάλιος Ἀντωνέλης.

Ἡ δὲ τρίτη εἶναι ἡ τῶν πρεσβευόντων εἰσέτι τὸν καθαρὸν δεσποτισμὸν, οἵτινες ἐπιμένουν εἰς τὸ ὅτι πρέπει ἢ νὰ ὑποστηρίξῃ τὸν κανονισμὸν, ἢ ἄλλως νὰ μὴν παραχωρήσῃ μηδὲν· ὅτι δὲ τὸ χεῖριστον ὄλων τῶν κομμάτων εἶναι τὸ προσπαθῆσαν νὰ ἐνεργήσῃ συμβιβασμὸν τινα διὰ τοῦ motu proprio τὴν 12 Ἰουλίου.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Καρδινάλιων ἀνήκει εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην γνώμην.

Αὐριον εἰς τὴν πλατείαν τοῦ Ἁγίου Πέτρου ὁ Πάπας θέλει εὐλογῆσαι τὰ φρουροῦντα ἐν Ῥώμῃ Γαλλικὰ στρατεύματα· ὑψώθη διὸ θρόνος ἐπὶ της πρώτης κλίμακος ἐμπροσθεν της ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

Ὁ πρίγκιψ τοῦ Μουσιγιάνου υἱὸς τοῦ πρίγκιπος τοῦ Κανίνου (ὁ αὐτὸς ὅστις ἐπληρώθη ὑπὸ βολῆς πυροβόλου βροφθεῖσης ἐντὸς της ἀμάξης του) δὲν ἔθεσεν ἐπὶ της θύρας τοῦ παλατίου του τὰ ἐθνόσημα τοῦ Πάπα, κατὰ τὴν συνθήκην τῶν Ῥωμαϊκῶν πριγγίπων, οὐδὲ φωταφίκα ἀνάλαγος διέταξε νὰ γίνῃ. Ὁ Ῥωμαϊκὸς ὄθεν Πρακτικῆς, ὅστις κατὰ τὸ φαινόμενον ἔχει τὴν ἐντιμὸν ἀποστολὴν τοῦ νὰ κατασκοπεύῃ πᾶν τὸ γινόμενον, δημοσιεύει τὰς ἐπαναστατικὰς ταύτας ἐνδείξεις, ἐξάγων τὴν συνέπειαν ὅτι ὁ Βοναπάρτης παρητήθη ἀπὸ τὸν τίτλον τοῦ πρίγγιπος, διὰ νὰ καταστῇ πολίτης Γάλλος.

ΦΑΩΡΕΝΤΙΑ

Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὸ Statuto

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας ἡ μεταξὺ Τοσκάνης και Ἀγγλίας διαφορά θέλει συμβιβασθῆ ὁσωνοῦπω, χάρις εἰς τὴν μετολάβησιν τοῦ ἐν Λονδίνω πρέσβους της Γαλλικῆς Δημοκρατίας, Ὁ Λόρδος Παλμερστών διεκοίνωσεν εἰς τὸν Λονδὸν δὲ Λουὶς ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὕτη θέλει κανονισθῆ ἐπὶ τὸ φιλικώτερον.

Ὁ τελευταῖος ἀριθμὸς της Indépendance Belge περιέχει εἰς Παρισίνην ἀλληλογραφίαν της, τὸ ἐξῆς περιεργὸν ἀνέκδοτον τὸ ὁποῖον δημοσιεύωμεν πρὸς εὐχαρίστησιν τῶν ἀναγνωστῶν μας.

Ἀναφέρουν ὅτι ὁ κύριος Δουπὲν διερχόμενος ἐφ' ἀμάξης διὰ της πλατείας τοῦ Βουρβωνίου Παλατίου ἐπεβρίβη βιαζὸς ἐπὶ της ἀμάξης ἐνὸς εὐγενοῦς M... τοῦ νομιμόφρονος, ἀμφότεροι ψυχρῶς διακαίμενοι και

δυσχερεστημένοι. Ὁ M... τοῦ A... ἐξῆλθε της ἀμάξης διὰ νὰ ζητήσῃ βῆξιν μετὰ τοῦ ιδιοκτῆτου της ἀτυχοῦς ἀμάξης, και παρατηρήσας τὸν κύριον Δουπὲν ἔκραξεν· Ἐπειδὴ εἶχον διαφορὰν πρὸς τὸν κακῶς ὀδηγοῦντα, ὄφειλον ν' ἀναγνωρίσω τὸν πρόεδρον της Νομοθετικῆς Συνελεύσεως! E, κύριε, ἀπεκρίθη ὁ κύριος Δουπὲν, ἐπειδὴ ἀνεγνωρίσατε ἐντὸς της ἀμάξης τὴν Νομοθετικὴν συνέλευσιν, ἔπρεπε νὰ μαντεύσῃτε ὅτι δὲν ὀδηγεῖ αὕτη... ἀλλὰ σύρεται!

ΠΟΖΕΝ 21 Ἀπριλίου

Γράφουν ἐκ Βαρσοβίας

Πολλὰ κρατήσεις ἔγιναν εἰς διάφορα μέρη ὡς και εἰς τὰ Ῥωσικὰ πανεπιστήμια, ἡ δὲ Ἀρόπολις μας ἐδέχθη νέους φυλακισμένους. Ἀνεκάλυψαν συνωμοσίαν μεταξὺ της Πολωνικῆς και Ῥωσικῆς νεολαίας, και συλλαμβάνουν ἤδη ὄλους τοὺς νέους, χωρὶς νὰ ἐξετάσουν ἐὰν ἦναι ἐνοχοὶ ἢ ὄχι· ἀρκεῖ νὰ ἦναι τις ὑποπτος εἰς τὴν ἀστυνομίαν ἢ νὰ ὑπῆρξε τὸ ἀντικείμενον ἐπαγρυπνήσεως και ἀμέσως συλλαμβάνεται. Τὰ συλληφθέντα άτομα εἶναι σπουδασταὶ, νέοι ὑπηρετοῦντες εἰς διαφόρους ἀρχάς, και ἀξιωματικοὶ διαφόρων φρουρῶν. Μεταναστάται τινὲς ἐπιστρέψαντες ἀφοῦ ἐπεκαλέσθησαν τὴν ἐπιείκειαν τοῦ Αὐτοκράτορος, διευθύνονται ἤδη πρὸς τὸν Καύκασον. Αἱ ὀχυρώσεις ἐξακολουθοῦν. Πρέπει νὰ ὑπάρχῃ σημαντικὸν τι σχέδιον. Πανταχοῦ βλέπει τις στρατιώτας, πυροβόλα και πολεμοφόδια ἐρχόμενα ἐκ Βαρσοβίας. Ὁ πρίγκιψ Πάσκεβιτς ἀφίχθη εἰς Πετροῦπολιν διὰ νὰ δώσῃ λόγον προσωπικῶς πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα περὶ της καταστάσεως και τῶν διαθέσεων τοῦ στρατοῦ.

—Χθὲς ὡραία τις νέα ἦις διήρχετο ἐμπροσθεν της οἰκίας ἀριθ. 2 ὁδὸς της Ἀρκόλης αἰφνης κατελήφθη ἀπὸ νευρικοὺς σπασμούς πεσοῦσα ἐπὶ τῷ λιθοστρώτῳ. Ἐπεσαν πλησίον της και τῆ ἐπεδαψιλευσαν ὄλας τὰς δυνατὰς βοηθείας. Τὴν κρίσιν ταύτην ἠκολούθησε παραχρῆμα ἐντελής ἀτονία, και ἐπειδὴ ὁ λαὸς συνέρεεν ἐπὶ μᾶλλον και μᾶλλον, οἱ γείτονες τὴν ἐδέχθησαν πλησίον των προσκαλέσαντες ἰατρον. Ὅταν δὲ αὕτη συνῆλθε, τῆ ἀπέβουσαν διαφόρους ἐρωτήσεις, ἐκ τῶν ἀποκρίσεων της ὁποίας εὐκόλως ἤδυνήθησαν νὰ ἐνοήσῃσιν ὅτι εἶχε τὴν κεφαλὴν λίαν ἐξημμένην, και ἐσυμπέρμιαν ὅτι παρεδίδοτο συνήθως εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν μυθιστοριῶν, διότι ὅταν ἔπεσεν ἔφερε βιβλίον τι τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμά ἐπιγραφόμενον ἢ Κυρία τοῦ Μοντοζῶ.

Ἡ κυρία αὕτη διεκρίνετο κατὰ τι ὡς πρὸς τὴν συμπεριφορὰν της και τὰ ἦθη, εἰς δὲ τὰς ἐρωτήσεις τὰς ὁποίας τῆ ἀπέβουσαν ὁ ἰατρὸς, ὡμολόγησεν ὅτι ἔπιεν ὄπιον διὰ νὰ καταστῇ παράλογος. Ἐν τούτοις εὐρίσκειτο πάντοτε εἰς μεγάλην ἀδυναμίαν, και ἐπειδὴ ἡ θέσις της ἀπῆτει φροντίδας, της ἐζήτησαν τὸ ὄνομα της κατοικίας της διὰ νὰ τὴν μετακομίσουν· ἀλλ' ἡ τόσον φυσικὴ αὕτη πρότασις ἐπροξένησεν εἰς αὐτὴν νέαν ταραχὴν, και ἔκραξε μετὰ ζωηρότητος. «Ὅχι, ὄχι, εἰς τὴν κατοικίαν μου, δὲν θέλω νὰ ἐμφανισθῶ οὕτως ἐνώπιόν του, ὀδηγήσατέ μοι εἰς τὸ νοσοκομεῖον.

Αἱ παρασιωπήσεις αὗται ἔκρυπτον μυστήριον. Ἐκρινον ὄθεν καθήκον των νὰ εἰδοποιήσουν τὸν ἀρχηγὸν της ἀστυνομίας, τοῦ ὁποίου ἄλλως ἡ παρουσία κατέστη ἀναγκαία ἀπὸ παρεμπύπτον τι περὶ τοῦ ὁποίου θέλωμεν ὁμιλήσαι· μία ἐπιστολὴ δὲ εὐρεθεῖτα ἐπ' αὐτῆς κατέδειξεν εἰς τὸν ἀστυνομὸν τὰ μυστήρια τὰ ὁποία ἐπιμόνως ἔκρυπτε.

Ἡ νέα αὕτη γινῆ ἦις ἀνήκει εἰς ἐντιμὸν οἰκογένειαν εἶχε νυμφευθῆ πρὸ δεκαοκτῶ περιποῦ μηνῶν ἐμπορον ἀρωματικῶν, εἰς τὸ κατάστημα τοῦ ὁποίου συχνάζουσα διὰ τὸν τύπον μόνον, κατεγίνετο μᾶλλον εἰς τὸ νὰ ἀναγινώσκῃ μυθιστορήματα και παραφυλλίδας, παρὰ εἰς τὸ νὰ καταγίνεται εἰς τὰς οἰκιακὰς φροντίδας.

Ἡ ἀνάγνωσις αὕτη ἐπροξένησεν ὀλέθριον ἀποτέλεσμα ἐπὶ της φαντασίας της. Ὁ σύζυγός της ἐπὶ τέλος ἤρχιζε νὰ μεταχειρίζεται κατ' αὐτῆς ὑβριστικὰς ἐκφράσεις· Ἐνεκα τούτου λοιπὸν αἱ ἰδέαι της ἐξῆφθησαν, ἡ θέσις της τῆ ἐφάνετο ἀνυπόφορος, πρὸ δύο δὲ ἡμερῶν ἐγκατέλειψε τὴν γαμικὴν οἰκίαν και ἐκατοίκησεν εἰς ἐν δωμάτιον τὸ ὁποῖον ἐμισθώσεν ἐντὸς της πόλεως. Ἡ ἐπιστολὴ της ἐντούτοις ἐδήλω ἀγάπην πρὸς τὸν ζῦζυγόν της, ἀλλ' ἐπαρραπονεῖτο δὲ αὐτῆς πρὸς αὐτὸν ὅτι τὴν παρεγνώρισεν.

Estafette

Ἀναγινώσκωμεν τὰ ἐπόμενα εἰς τὸν Σημαφόρον Ἐναντίον της μεικῆς προσδοκίας, ὁ κύριος Εὐγένιος Σῆης ὑπερίσχιε τοῦ κυρίου Λεκλέρκ εἰς τὴν τῶν Παρισίων ἐκλογὴν.

Ἡ ψηφηφορία αὕτη ἐπέφερε ζωηρὰν ἐν τῇ Γαλλίᾳ συγκίνησιν. Οἱ μεταξὺ τοῦ κόμματος της τάξεως φανατικοὶ μεγαλοφῶνως ζητοῖν νὰ μεταφερθῇ ἡ Κυβέρνησις και αἱ μεγάλοι τοῦ κράτους ἔξουσίνι εἰς πόλιν ἐπαρχίας τιος, το μὲν, διὰ νὰ τιμωρήτωσι τοὺς Παρισίους διὰ τὴν σοσιαλιστικὴν δυστροπίαν των, τὸ δὲ, διὰ ν' ἀφαιρέτωσιν ἀπὸ τοὺς στασιαστὰς τὴν ἐλπίδα μιᾶς εὐχεροῦς ἐπαναστάσεως, ὡς εἶπεν ὁ κύριος Λεδρὸς Ῥολὶν ἐνώπιον τοῦ ἐν Βούργαις ἀνωτάτου δικαστηρίου.

Ἡ κυβέρνησις ἔκρινε καθήκον της νὰ ἐνασχοληθῇ περὶ τῶν μέσων της τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου μεταρρυθμίσεως. Ὁ ὑπουργὸς ὄθεν τῶν ἐσωτερικῶν ἐδιώρισεν ἐπιτροπὴν, ἐπιφορτισμένην μετὰ τὸ καθήκον τοῦ νὰ ἐτοιμήσῃ νομοσχέδιον περὶ ὄσων μεταρρυθμίσεων τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου ἤθελον θεωρηθῆ ἀναγκαῖαι. Ἐπληροφορηθῆμεν δὲ διὰ της τηλεγραφικῆς ὁδοῦ, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἤρχιζεν ἀμέσως τὰς ἐργασίας της, ὅτι δὲ τὴν 8 Μαίτου ἐπαρουσιάσθη εἰς τὴν νομοθετικὴν συνέλευσιν τὸ νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ἐσυζητήθη κατεπειγόντως και ἔγεινε δεκτὸν μετὰ μεγάλης πλειονοψηφίας.

Ἀπειρο συζητήσεις γίνονται διὰ τῶν ἐφημερίδων περὶ τοῦ νόμου τούτου, τοῦ ὁποίου αἱ οὐσιωδέστεραι διατάξεις εἶναι εἰσέτι ἀγνωστοί. Αἱ ἐρυθραὶ ἐφημερίδες κραυγάζουν ὅτι παρεβιάσθη τὸ σύνταγμα, και κηρύττουν ὅτι ἡ πρώτη κατὰ της γενικῆς ψηφηφορίας πρεσβολὴ παρέχει εἰς τὸν λαὸν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐπαναστατήσῃ.

Κατὰ τὰ ἀδόμηνα, αἵτινα ἔλαβον παρευθὺς ὑπόστασιν, διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἀπαιτοῦνται ὄροι τινας της διαμνησῆ τῶν ἐκλογέων, και μέσα ἀποδεικνύοντα τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὄρων τούτων.

Κατὰ γενικὸν κανόνα, ὡς λέγουν, οὐδεὶς πολίτης δύναται νὰ ψηφηφρήσῃ, χωρὶς νὰ κατοικήσῃ δύο ἔτη εἰς τὸν δῆμον ὅπου θέλει νὰ ἐκασκήσῃ τὰ δικαιώματά του.

Ἡ διαμνησῆ αὕτη θέλει ἀποδεικνύεσθαι διὰ μὲν τοὺς φόρους πληρόνοντας, ὑπὸ πιστοποιητικοῦ τοῦ εἰσπράκτορος ὅτι ἐπλήρωσα πρὸ δύο ἐτῶν τὸν φόρον τούτον.

Διὰ δὲ τοὺς ἐργάτους τοὺς μὴ εἰς φόρον ὑποκειμένους, θέλει ἀποδεικνύεσθαι ἡ διαμνησῆ ὑπὸ πιστοποιητικοῦ τοῦ κυρίου τοῦ ἀπασχολοῦντος αὐτοὺς εἰς ἐργασίας, και τέλος διὰ τοὺς ὑπηρετάς ὑπὸ πιστοποιητικοῦ τῶν δημάρχων.

Καθὸσον δὲ ἀφορᾷ τοὺς στρατιωτικοὺς, δὲν συγχωρεῖται νὰ ψηφηφρῶσιν, εἰμὴ ἀφοῦ ὑπηρετήσῃσι δύο ἔτη εἰς τὸ αὐτὸ σῶμα. Λαμβάνονται δὲ και μέτρα, ὥστε αἱ ψῆφοι τῶν στρατιωτικῶν ἐκλογέων νὰ μὴ συγχέωνται κατὰ τὴν διαλογὴν αὐτῶν μετὰ τὰς ψῆφους τῶν πολιτικῶν ἐκλογέων.

Τέλος πάντων ὃ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς Κ. Λόντος ἔλαβε παρὰ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν τὸ πληρεξούσιον τοῦ νὰ ὑπογράψῃ τὴν μεταξὺ Ῥωσσίας και Ἑλλάδος ἐμπορικὴν συνθήκην. Τὴν συνθήκην αὕτην θέλει μεταφέρει ὁ πρὶν Γραμματεὺς της ἐνταῦθα Ῥωστικῆς Πρεσβείας Κ. Βουχάρης, ἀπερχόμενος εἰς Πετροῦπολιν.

—Μετὰ λύπης μεγάλης ἀναγινώσκωμεν εἰς τὸ τελευταῖον ἀπὸ 29 Ἀπριλίου ἀριθμὸν της σοβραῆς και ἐθνικῆς Πατριδος τὴν παρὰ της Ἰονίου Γερουσίας γενομένην ἀπόρριψιν τοῦ ὑπὸ της Βουλῆς ἐπιψηφισθέντος νομοσχεδίου, διὸ οὐ ὄριζετο ἡ ἀμεσὸς εἰσαγωγή της Ἑλληνικῆς γλώσσης εἰς ὄλας τὰς Ἀρχὰς τοῦ Ἰονίου Κράτους. Λύπην τοιαύτην ἐξῆγησαν ὁμολογουμένως και ὄλοι οἱ πολῖται τῶν Ἀθηνῶν ἐλέποντες, εἰς ποῖον προεχώρησε βαθμὸν ἡ συστηματικὴ κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καταφορὰ τῶν ξένων, και εἰς ποῖαν καταντᾷ διαφθορὰν πᾶν σῶμα πολιτικὸν πλαστοργούμενον παρὰ τῶν ξένων.

Ἄλλὰ διὰ ποῖον λόγον και οὔτοι και ἡμεῖς ὄφειλομεν νὰ κατηγορῶμεν μόνους τοὺς ξένους, ἐν ᾧ αὐτοὶ ἐργάζονται πρὸς τὸ πολιτικὸν συμφέρον αὐτῶν και ὡς πρὸς τὸ παρὸν και ὡς πρὸς τὸ μέλλον; Διὰ νὰ ἐκφυλίσωσι τοὺς Ἑλληνας, ἀνάγκην ἔσχον οἱ ξένοι τοῦ νὰ ἐπιβουλεύωσι και νὰ καταστρέψωσι δύο τινα: θρησκείαν και γλῶσσαν. Τοῦτο ἔπραξαν, και τοῦτο κατώρθωσάν ποτε εἰς μυριάδας Ἑλλήνων της Μεγάλης Ἑλλάδος, της Ἰταλίας. Τοῦτο εἶ-

πραξάν, καί τοῦτο κατώρθωσαν ἄλλοτε καί εἰς τινες νήσους τοῦ Αἰγαίου διὰ τῆς ἑτεροθησκείας. Αἱ αὐταί καί κατὰ τῆς Ἑπτανήσου εἶπετο νά γίνωσιν ἀπόπειραι. Ἄν δέ ὁ ξενισμός δέν ἤδυνήθη νά εὐδοκιμήσῃ κατὰ τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως τῶν κατοίκων τῆς, διόλου παράδοξον, ἀν ἐμμένῃ εἰς τὸ σύστημά του κατὰ τῆς ἐθνικῆς γλώσσης, ὡς ἐνός τῶν ἰσχυρωτέρων μοχλῶν τοῦ ἐκφυλισμοῦ τῶν ἀνθρώπων παντός τόπου.

Πρὸ πάντων οφείλομεν νά καταφέξωμεν ἐκείνους ἐξ αὐτῶν τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες ἐπὶ μισθῷ γινόμενοι ὄργανα τυφλά τοῦ ξενισμοῦ, θυσιάζουσιν αὐτῇ τὴν πατρίδα των. Ἰδοὺ ἡ κυρία καὶ ἀληθὴς θέσις τῶν πέντε κατ' εὐτυχίαν Περουσιαστῶν, οἵτινες ἀπεδοκίμασαν τὸ ἐθνικώτατον καὶ στοιχειωδέστατον περὶ γλώσσης νομοσχέδιον, τὴν δὲ ἀποδοκιμασίαν των ἔγραψαν καὶ ἀπέβουαν πρὸς τὴν Βουλὴν Ἰταλικῶς μάλιστα γράμμασι. Ἰάχα ἐναντίον τοιούτου αἰσχυροῦς ἀρμόζει πᾶσα προσβολὴ καὶ ὁποιαδήποτε ἐπίκλησις! Κατὰ τοιαύτης ἐθνικῆς προδοσίας, ποινὴ ἠθικὴ ὅπως ἀρμόδιαι;

Οἱ ἐξηγνησιμῆνοι καὶ φιλελεύθεροι Προστάται ὡς καὶ αὐτῆς ἀποστεροῦσι τὸν λαόν τῆς μητρικῆς των γλώσσης, προφασιζόμενοι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις: Τίς εὐυνειδήτος καὶ ὀλίγον σεβόμενος ἑαυτὸν ἄρχων ἀπαιτεῖ νά γνωρίζωσιν ἑκατοστάδες χιλιάδων λαοῦ τὴν ξένην ἰδικὴν του γλῶσσαν, διότι αὐτὸς δέν γνωρίζει τὴν ἐθνικὴν ἰδικὴν των; Δυστυχῆς ἀδελφὴ Ἑπτανήσος, τί σέ μέλλει νά ἴδῃ; καὶ νά πάθῃ ἀκόμη! Φαντάζεσαι, ὅτι χαίρεις ἐλευθερίαν, αὐτονομίαν, σύνταγμα, ἐν ᾧ ἔλα ταῦτα ἐκλείπουσιν ἀπέναντι τῆς ξένης Ἀρμοστείας καὶ τῆς ὁποίας αὐτὴ ἐξικτικὴ ζωὴ ὄντος διαρροῆς διὰ τῶν ἰδίων χρημάτων σου. Τὰ ἀνδράποδα αὐτῆς καὶ διὰ τοῦτο νόθα τέκνα σου, τοὺς πέντε λεγομένους Ἑλληνας Γερουσιαστὰς, παρόδοτον, ᾧ Ἰονία Πλαῖς, εἰς τὴν ἀποστρέφῃ καὶ τὴν κατάρῃ τῆς παρούσης καὶ τῶν ἐπερχομένων γενεῶν σου, διότι ἄλλοι παρ' αὐτοὺς ἔχουσι σου δέν ἤδύναντο νά τὴν βλάψωσι Οὐκασιμώτερον, καὶ ἂν ἑκατὸν καὶ χιλίας, ἀντὶ τῆς μιᾶς ἐν Κεφαλληνίᾳ κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος, ἔτινον ἀγγίχνας, διὰ νά καταστρέψωσι τὸν φυσικὸν καὶ ἐθνικὸν σου βίον.

Πασιφικά!

Ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς ἐκ Μελίτης ἀπὸ 30 Ἀπριλίου. . . . Ὁ Ἀγγλικὸς στόλος προσερχόμενος εἰς τὴν νῆσον μας, ἔφερε καὶ τὸν Δὸν Πατζίφιμον, ὁστις τῆσιν περὶ τὴν πόλιν μας μετὰ τὴν παρουσίαν του. Ὁ καλὸς οὗτος τοῦ Λόρδου Πάλμερστοῦνος πελάτης καυχᾶται, ὅτι ἔχει φαντασίαν ὄχι εὐκαταφρόνητον ἐν τῇ Ἑλλάδι προικισθείσαν καὶ μετὰ τὸν τίτλον τοῦ ὀνόματός του. Ἰδίως δὲ ἐναθρύνεται, ὅτι μία τῶν Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων τὸν ἐπροσπάτευσεν, ὡσάν ὁ Συντάκτης τῆς νά κατῆγετο ἐκ τῆς γενεᾶς τῶν υἱῶν Σίθ. Τὸ περιεργον ὅμως εἶναι, ὅτι θεωρεῖ σπουδαίως τὸν πατριώτην τοῦτον Συντάκτην ἐκ τῆς φυλῆς τῶν Λευήτων, ἐξάγων τοῦτο ἀπὸ τὴν ἐπωνυμίαν του Πρὸς εὐγνωμοσύνην δὲ ἀοιδίον ἔγραψεν εἰς ὅλους τοὺς ἀπανταχοῦ Ἰουδαίους, διὰ νά χαράξωσιν ἐπὶ τῶν θυρῶν τῶν Συναγωγῶν των τὸ ὄνομά του χρυσοῖς γράμμασιν οὕτως, ΑΤΙΑΣ ΛΕΒΕΙ ΒΑΡ ΟΑΜΠΙ. Ὁ χρεωκόπος καὶ ποτὲ ἐπαίτης, σήμερον δὲ πλούσιος οὗτος Ἰουδαῖος ἔγραψεν εἰς τὸν πάτρωνά του Πάλμερστοῦνα ἐπιστολὴν πληρῆ προσρησεῶν καὶ εὐγνωμοσύνης: τὸν προσθέτει δὲ συγχρόνως, ὅτι καὶ εἰς τὴν Ἑπτανήσον κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα καίτουσι τὸν Ἰουδαῖον ἔχει δὲ σκοπόν τὸ ἐρχόμενον ἔτος, νά ἐπισκεφθῇ ἢ τὴν Κεφαλληνίαν ἢ τὴν Κέρκυραν ἐλπίζων, ὅτι ὁ Ἀγγλικὸς στόλος θέλει κάμει καὶ ἐκεῖ ἐν μικρὸν ταξείδιον, διὰ νά τὸν προμηθεύσῃ καμμίαν διακοσμητικὴν χιλιάδων δραχμῶν, διὰ κανένα γιγάντιον καὶ καμμίαν πυργῶν σου. Ἀλλ' ὁ μορὸς Πασιφικός ἀπαυτῆσεν ὁρῶν, ὅτι ὁ Λόρδος Πάλμερστοῦνος ἔκαμε τότεν μέγαν πολιτικὸν θόρον διὰ τὴν ἀρεντεῖάν του. Ὁ Λόρδος Πάλμερστοῦνος ἀνὴρ φιλοδίκαιος καὶ φιλελεύθερος, θέλει νά τηρήτῃ τὸν νομικὸν κανόνα λέγοντα, ὅτι δῶα ποινὰ δέν ἐπιβάλλονται συγχρόνως. Ὁ Ἰουδαῖος ἀπῆρχονήθη μετὰ τὴν προσδοκίαν ἐπιμώρησεν ἄρα αὐτὸς ἑαυτὸν διὰ τὸ ἐγκλημα πρὸς τὸ λοιπὸν νά τὸν καλῶσιν οἱ Ἕλληνας; διατὶ καὶ ἄλλην νά τὸν ἐπιβάλλωσιν ποινὴν! Δέν εἶναι παράδοξον νά γράψῃ μακρὰν διακοίνωσιν καὶ εἰς τὴν Γουρξίαν καὶ εἰς τὴν Ἑλ-

λάδα, νά ἀπαιτήσῃ δὲ τὴν ἐξάλειψιν τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰουδαῖο ἀπὸ τὸ Γραφίδιον, ὡς ὑβρίζοντος καὶ καταρωμένου καθ' ἕλλην τὴν ἀγίαν ἑβδομαχίαν τῶν παλῶν τοῦ Σωτῆρος, καὶ ἐν ἀρνήσει νά ἀποστειλῇ τοὺς στόλους τῆς Μεγάλης Βρετανίας, διὰ ν' ἀπεικασθῇ καὶ τὴν Ἀνατολὴν καὶ τὴν Δύσην. Μετὰ δεκαετῶν καὶ ἡμῖν αἰῶνας εἶρε καὶ ὁ ταλιπώρος Ἰουδαῖος προστάτην ἰσχυρῶν, καὶ οἱ Ἰουδαῖοι τῆς Ἑλλάδος πρόμαχον ἀρεμῶν. . . . (ἐκ τοῦ Αἰῶνος)

ΣΧΕΔΙΟΝ

συμβάσεως παραδεχθῆν ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως Ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Β. Μ. καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Ε. Μ. εὐρέθησαν περιπεπλεγμένοι εἰς διαφορὰν, πηγάζουσαν ἐκ τινῶν ἀπαιτήσεων περὶ ζυμῶν καὶ κκομεταχειρήσεων, τὰς ὁποίας ἐπαθάν ὑπήκοοι Ἄγγλοι καὶ Ἰονες ἐν Ἑλλάδι, μνημονευόμενας εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Ἀγγλικοῦ Πρέσβευος ἐπιδοθεῖσαν διακοίνωσιν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 5 (17) Ἰανουαρίου 1850 καὶ ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας προσέφερε τὴν φιλικὴν ὑπηρεσίαν τῆς, γενομένην δεκτὴν ἐκατέρωθεν, ὁ Κ. Οὐάις καὶ ὁ Κ. Λόντος διορισθέντες ἐπὶ τούτου πληρεξούσιοι καὶ συνελθόντες ἐν Πειραιεῖ, παρόντος καὶ τοῦ Κ. Λουὶ Γρῶ, πληρεξούσιου τῆς Γαλλίας, συνεφώνησαν ὅτι αἱ ῥηθεῖσαι ἀπαιτήσεις ἐξετασθεῖσαι προσηκόντως, θέλουσι κανονισθῆ διὰ φιλικῶ συμβιβασμοῦ κατὰ τοὺς ἐξῆς ἄρθρους.

Ἄρθρον 1.

Ἐννοεῖται, ὅτι ἡ ποσότης τῶν 8500 λιρῶν στερλινῶν προσδιορισθεῖσα πρὸς ἐξόφλησιν τῶν ἀνωτέρω ἀπαιτήσεων, θέλει παραδοθῆ ἀμέσως ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς χεῖρας τοῦ ἐν Ἀθήναις πρέσβευος τῆς Ἀγγλίας, διὰ νά διανεμηθῇ παρ' αὐτοῦ εἰς τοὺς ἔχοντάς ἀπαιτήσεις.

Ἄρθρον 2.

Ἐπὶ τῇ παραδύσει τῆς ῥηθείσης ποσότητος ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὰ ἐμπορικὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα, προσωρινῶς κρατηθέντα ὑπὸ τοῦ εἰς περίπλουν στόλου, θέλουσι ἀπολυθῆ πάραυτα.

Ἄρθρον 3.

Ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Β. Μ. ἐξέφρασε παράπανα διὰ τὴν κράτησιν ἐνός ἀξιωματικοῦ τοῦ Β. ναυτικοῦ καὶ τινῶν ναυτῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ πλήρωμα τοῦ πολεμικοῦ πλοίου τὸ Φάντάσμα, ἡ δὲ Κυβέρνησις τῆς Α. Ε. Μ. ἐπιθυμεῖ νά ἐκφράσῃ τὴν λύπην τῆς διὰ τὴν παρεννόησιν, τὴν δούσαν χώραν εἰς τὴν κράτησιν ταύτην, συνεφώνηθη νά θεωρηθῇ τὸ παράπανον τοῦτο ὡς ἐξουαλυνθῆν, τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος γράφοντος ἐπὶ τῷ τέλει τούτῳ ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Κ. πρέσβυν τῆς Ἀγγλίας.

Ἄρθρον 4.

Ἄρα τῇ ἐπιδύσει τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, τὰ πλοῖα τοῦ Β. Ἑλλ. Ναυτικοῦ, προσωρινῶς κρατούμενα θέλουσιν ἀπολυθῆ ἀμέσως.

Ἄρθρον 5.

Δυνάμει τῶν τεθέντων ὄρων, ὅλας αἱ ἀπαιτήσεις, αἰ ῥηθεῖσαι εἰς τὴν διακοίνωσιν τῆς 17 Ἰανουαρίου, περὶ ἧς γίνεσθαι λόγος ἐν τῷ προομίῳ τῆς προϋστάσεως συμβάσεως, κηρύττονται ἀποσβεσθεῖσαι, ἐξαιρουμένης τῆς τοῦ Κ. Πασιφίκοῦ, τῆς ἀφορώσης τὴν ἀπόλειαν ἐνδεικτικῶν τινῶν περὶ τῶν κατὰ τῆς Πορτογαλλικῆς Κυβερνήσεως ἀπαιτήσεων του. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀξίωσις αὐτὴ ἀπαιτεῖ περαιτέρω ἐρεύνας, δῶα διαίτηται καὶ εἰς ἐπιδικαιτηθῆς θέλουσι διορισθῆ ἐντός βραχυτάτης προθεσμίας παρὰ τῶν ΚΚ. Γρῶ, Οὐάις καὶ Λόντου, ἵνα προβῶσιν εἰς τὴν ἐξετασιν ταύτην. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀναδέχεται τὴν υποχρέωσιν νά πληρῶσῃ πρὸς τὸν Κ. Πασιφίκοῦν δικαίαν ἀποζημιώσιν, ἐὰν ἀπειδεινέτο ἐκ τῆς ἐρεύνης ταύτης, ὅτι ἡ Πορτογαλλικὴ Κυβέρνησις, παραδεχομένη τὴν ἀρχὴν τῆς ἀποζημιώσεως τινῶν τῶν ἀπαιτήσεων τούτων, δέν ἀρνεῖται τὰς λοιπὰς εἰμὴ διότι ὁ Κ. Πασιφίκοῦς δέν δύναται νά προσαγάγῃ τοὺς τίτλους αὐτῶν, ὡς ἀφανισθέντας τότε ἢ ἀπολεσθέντας κατὰ τὴν διαρπαγὴν τῆς οἰκίης του.

Ἄρθρον 6.

Αἱ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις περιεχόμεναι διατάξεις θέλουσι λάβει ἐκτέλεσιν ἀμέσως μετὰ τὴν υπογραφήν τῆς παρούσης συμβάσεως, χωρὶς νά ἦναι ἀνάγκη τῆς κυρώσεως αὐτῆς.

Ἄρθρον 7.

Αἱ ἀφορῶσαι ἀπαιτήσεις τὸ ὑπὸ τῶν τριῶν Δυνάμεων ἐγγυηθῆν δάνειον καὶ τὰς νήσους Σαπιέντσαν καὶ Ἐλαφρονῆσι, δέν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὸν παρόντα συμβιβασμόν.

Ἄωρος καὶ πικρὸς θάνατος μετὰ ἐνδεκαήμερον νόσον σκληρῶς ἐθέρισεν εἰς τὸ ἄθος τῆς ἡλικίας τῆς τὴν πέμπτην τοῦ ἰσχυμένου τὴν ἐνταῦθα Δημοδιδάσκαλον Ἀνναν Ν. Παρρήση Τηνίαν, τὸ 22 ἔτος τῆς ἡλικίας ἔβρουσαν. Ἐγκατέλειπε δὲ ἡ Μακκαρίτης ἀπαρηγόρητον λύπην εἰς τε τοὺς αὐτῆς οἰκείους, καὶ πᾶσαν τὴν πόλιν, καὶ κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν δέν παρίστανε ἄλλοις ἢ Τήνοις, ἢ οἰκογένειαν στενάζουσιν, καὶ ὀρνοῦσαν τὴν ἑαυτῆς τροφὸν καὶ Μητέρα!

Ἡ γενομένη εἰς αὐτὴν παρ' ὄλων τῶν πολιτῶν αὐθρομήτως κηδεῖα ἢ κατακυριεύσασα ἀπὸ πρώτης τῆς ψυχῆς πάντων συθροπότης, ἀρκούντως ἐξωγράφον τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν ἀγαθότητα τῆς μακκαρίτιδος, τὴν ἐπαισθητὴν σφέρησιν ἀγαθῆς καὶ ἐνκρέτου διδασκαλίου, καὶ τὸ κενόν, ὑπερ εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῆς πατρίδα ἀφῆκεν.

Ἄνθρωπος δέν εὐρέθη νά μὴν κλαύσῃ ταύτην τὴν ἡμέραν οὐδεὶς ἔμεινε νά μὴ συνοδεύσῃ τὴν νεκρὸν μετὰ θερμῶν δακρῶν μέχρι τοῦ τάφου πάντες κατέλιπον τὰς ἐργασίας των οἱ ὑπάλληλοι τὰ γραφεῖα, οἱ τεχνῖται τὸ ἔργον, καὶ οἱ ἔμποροι τὰ ἴδια καταστήματα, γενικῶς δὲ πᾶσα ἡ πόλις ἀπὸ μελαγχολίαν καὶ ὀλίψιν ἦτο κατελιγμένη.

Ἡ δὲ γενομένη τῇ Μακκαρίτιδι ὀρνώδης κηδεῖα οὕτω πως εἶχε. Πάντων προηγούντο περίλυποι καὶ μετ' ἐσχυρωμένως τὰς χεῖρας ἐκατονπεντήκοντα μαθηταὶ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου μετ' αὐτοὺς ἔρχοντο τὰ θρησκευτικὰ σύμβολα καὶ πάντες οἱ τῆς πόλεως ἱερεῖς τούτοις εἵποντο εικοσιτέσσαρες ἐκ τῶν ἐκατονπεντήκοντα μαθητριῶν λευκὰ ἐνδεδυμένοι, μετὰ πανθίμους ταινίας, καὶ τὰ ὄρακα καὶ μακρὰ αὐτῶν μαλλία ἔχουσαι ἀπλεκτά καὶ ἐφρύμμενα πρὸς τὰ ὀπίσω, ὀρνοῦσαι καὶ ὀδυρόμεναι τὴν καλοκάγαλον αὐτῶν τροφὸν καὶ διδάσκαλον! παρ' αὐταῖς δ' ἔφερετο τὸ φέρετρον μετὰ τὴν νεκρὸν, καὶ κατόπιν πᾶσα ἡ πόλις.

Καθ' ὅλην τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν ἤκούοντο ὀρνώδεις, γοηροὶ καὶ ὑπόκωφοι στεναγμοὶ, καὶ τὰ θερμὰ δάκρυα θρογγίδον παρὰ πάντων ἔρρεον. Ἐν ᾧ δ' ὁ ἐνάρετος καὶ ἀξιοσεβαστός Οἰκονόμος Τήνου ἐξεφώνει τὸν καταλλήλον τῆς περθενοῦ ἐπιτάφιον λόγον, διεκότητὴν πολυλάκις ἀπὸ τὰ τῆς βαρυθυμίας ἐπακόλουθα.

Ὦντως δ' εἶχον καὶ ἔχον δικαίον νά λυπῶνται οἱ μὲν συγγενεῖς καὶ γνῶριμοὶ τῆς Μακκαρίτιδος, διότι ἐστὲρ ῥήθησαν φιλόστοργον θυγατέρα, προσφιλεστάτην καὶ φιλαδελφοτάτην ἀδελφὴν, σεμνήν, ἀγαθὴν, καὶ ἐνάρετον φίλην. Οἱ δὲ γονεῖς τῶν αὐτῆς μαθητριῶν, ἦτοι πᾶσα ἡ πόλις, οὐχὶ τόσῳ τὸν ἄωρον θάνατον τῆς μετὰ πολλὰς ἡλικίας καὶ λοιπὰς ἀρετὰς πεπρωτισμένης Ἄννας Παρρήση, ὅσῳ τὴν στέρησιν ἐναρέτου, σεμνοτάτης τροφῆς, καὶ καλῆς διδασκαλίου τῶν φιλάτων αὐτῶν θυγατέρον διδασκαλίου, ἧτις ἐκτός τῶν ἀτρίτων κόπων, οὐδὲ πρὸς μόρφωσιν τῶν ἰδίων αὐτῆς μαθητριῶν ἀεὶ ἀνὰ κατὰ ἑαυτὰς ἔλαβον ἐφ' ἑκάστη ἡμέρᾳ εἰς τὴν πατρίδα τῆς, ἀγαθὴν οὖσα πρὸς πάντας, τὰς Μαθητρίδας ἐπὶ μάθησιν, ἀρετὴν καὶ σωφροσύνην παρῶρα, παράδειγμα πρὸς ἀπάσας τὸν ἴδιον βίον παρέχουσα.

Ἡμεῖς δὲ γνωρίσαντες τὰ προτερήματα, τὰς ἡλικίας ἀρετὰς, τὴν ἀγαθότητα καὶ τὴν ἀγγελικὴν ψυχὴν τῆς νεκρῆς δέν δυνάμεθα εἰμὴ νά ὀλιβώμεθα, καὶ ἀδελφείπτως νά παρακαλῶμεν τὸν Οὐράνιον ἡμῶν Πατέρα ὅπως κατατάττων αὐτὴν εἰς τὸν χορὸν τῶν ἁγίων Παρθένων, δώτη σταλαγμῶν παραμυθίας εἰς τὸν πολλὸν πατέρα καὶ τεθλιμμένους ἀγαθοὺς αὐτῆς ἀδελφοὺς. Γένοιτο! Γένοιτο!!!

Ἐν Τήνῳ τὴν 7 Ἀπριλίου 1850. Δ. Γ.

Δημοσιεύομεν ἐν ἐκτάκτῳ παραρτήματι τὰς ἐπομένας ἀγγελίας, τὰς ὁποίας ἐλάβομεν διὰ τοῦ χθὲς ἀφιχθέντος ἐνταῦθα αὐστριακοῦ ἐκ Τεργέστης ἀτμοπλοίου, ἐραυζόμενοι αὐτὰς ἐκ τοῦ Πικρατηρητοῦ τῆς Τεργέστης.

Ἡ συνεδρίασις τῆς συνελεύσεως, ἡ προσδιορισμένη πρὸς ἔρευναν τοῦ ἰσολογισμοῦ μικρὸν ἤθελεν ἐνδιαφέρει, ἄνευ τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐρωτήσεων τοῦ κυρίου Πισικατώρη τῶν τῆν Ἑλλάδα ἀφωρουσῶν. Ὁ κύριος Λαχίτ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων ἐζήτησε ν' ἀναβληθῶσιν αἱ ἐρωτήσεις αὐταὶ διὰ τὴν πέμπτην, εἰπὼν ὅτι θέλει παρουσιάσει εἰς τὸ βῆμα ἔγγραφα τινά. Δὲν δυνάμεθα νὰ προῖδωμεν (λέγει ὁ Ἀνεξάρτητος) τὴν σπουδαιότητα τῶν ἐγγράφων τούτων, ἀλλὰ πρέπει νὰ ᾔηται τρώντι πολὺ σπουδαία, διὰ νὰ δυνηθῶν νὰ καταστρέψωσι τὸ στίγμα τῆς Γαλλίας, διὰ τὸ δυστυχὲς μέρος τὸ ὁποῖον ἡ διπλωματία τῆς ἔλαβεν εἰς τὴν διένεξιν ταύτην. Αἱ συντηρητικώτεροι ἐφημερίδες τῆς πρωτεύουσος εἶναι αἱ μᾶλλον ὑπερβολικεύουσαι τὴν ταπεινωτικὴν θέσιν εἰς ἣν ἔθεσε τὴν Γαλλίαν τὸ οἰκτρὸν ἀποτέλεσμα τῶν διαπραγματεύσεων τοῦ Βαρόνου Γρός. Ἀδύνατον εἶναι, (προσθετεὶ ὁ Ἀνεξάρτητος) νὰ ἐκτιμηθῆ τὸσοῦτον ὀλίγον ἢ μεσολάβησις μιᾶς δυνάμεως τῆς ὁποίας ἡ προσφορὰ ἐγένετο δεκτὴ, ἀφ' ὅ,τι εἰς τὴν περιστασίαν ταύτην ἔπραξαν ὁ κύριος Οὐάις καὶ ὁ ναύαρχος Πάκερ, κατὰ τὰς ὁδηγίας τὰς ὁποίας ἔλαβον παρὰ τοῦ Λόρδου Παλμερστῶνος.

Ὁ κύριος Λαχίτ ζήτησε τὴν ἀναβολὴν τῶν ἐρωτήσεων εἶπεν, ὅτι θέλουν ζητηθῆ ἐξηγήσεις περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου παρὰ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Πικρατηρὴς ἐραυζεῖται παρὰ τῆς Γαλλικῆς ἐφημερίδος τὸ Συμβᾶν τὰς ἐξῆς ἀγγελίας τῆς 12 Μαΐου.

Σήμερον ἐν τῇ ἐθνοσυνελεύσει ἐγένετο λόγος περὶ ζήτησιν ἐπιχειρήσεως γενομένης μεταξὺ τοῦ στρατηγοῦ Λαχίτ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων καὶ τοῦ Λόρδου Νορμακμπύ Ἀγγλικοῦ πρέσβους περὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς Ἑλλάδος. Καθ' ἃς ἔχομεν δὲ πληροφορίας, εἶπεν ὁ Λόρδος Νορμακμπύ, ὅτι δὲν δύναται νὰ κατανοήσῃ διὰ τί εἰς τὴν ἐνεστῶσαν τῆς Εὐρώπης κατάστασιν δεικνύεται ἡ Γαλλία τσοῦτον δυσαρεστημένη κατὰ τῆς Ἀγγλίας, περὶ ζήτηματος μικρᾶς σημαντικότητος, ἀπέναντι τῶν συγκρούσεων, αἵτινες ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν δύνανται νὰ γεννηθῶσιν ἐπὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπείρου.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ τὴν 14 Μαΐου

Λέγεται περὶ ἀνακλήσεως ἐκ τοῦ Λονδίνου τοῦ κυρίου Δρουὴν δὲ Λουίς, ἐπόμενον τῆς ὁποίας θέλει εἶσθαι καὶ ἡ τοῦ Λόρδου Νορμακμπύ. Ὁ κύριος Λαχίτ δὲν θέλει διατηρήσει τὸ χαρτοφυλάκιον εἰμὴ ὑπὸ τὸν ὄρον τούτον.

ΑΥΤΟΘΕΝ τὴν 16 Μαΐου

Ἀνεκλήθη ἐκ τοῦ Λονδίνου ὁ πρέσβυς τῆς Γαλλίας, ἐπειδὴ ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἀπήντησε μὲ τρόπον ὅχι εὐχάριστον εἰς τὴν περὶ ἐξηγήσεως αἴτησιν τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως. Λέγεται ὅτι οἱ Παρίσιοι θέλουν τεθῆ εἰς πολιορκίας κατάστασιν. Ἐπαύθησαν οἱ δῆμαρχοι οἱ ὑπογράψαντες ἀναφοράς κατὰ τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου. Διαφημίζεται ὅτι θέλουν ἐνισχυθῆ τὰ τῆς θαλάσσης στρατεύματα. Λέγεται ὅτι ἡ Ῥωσία διεμαρτυρήθη κατὰ τῶν μέτρων τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ τὴν 13 Μαΐου.

Ἐν ἀρχῇ τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως τῆς βουλῆς τῶν Λόρδων, ὁ Λόρδος Στανλεύ ἠρώτησε τὴν Κυβέρνησιν πε-

ρὶ τῶν τελευταίων τῆς Ἑλλάδος ἀγγελιών. Μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς βουλῆς εἶπεν ὁ Εὐγενῆς Λόρδος, εἶχε φθάσει ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ ἡ ἀγγελία ὅτι ὁ πρέσβυς τῆς Γαλλίας, ὁ σταλεὶς εἰς Ἀθήνας διὰ νὰ συμβιάσῃ τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος διένεξιν ἀπεσύρθη, ὅτι δὲ τὸ ζήτημα ἐλύθη δι' ἐφαρμογῆς βιαιοπραγιῶν ἐκ μέρους ἡμῶν. Ἐλπίζω λοιπὸν ὅτι νῦν, ὅτε τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἐτελείωσεν, ἡ κυβέρνησις δὲν θέλει ἔχει οὐδεμίαν δυσκολίαν νὰ καταθέσῃ ἐπὶ τῆς τραπέζης ὅλα τὰ ἔγγραφα τ' ἀφορῶντα τὴν διένεξιν ταύτην καὶ τὴν μεσολάβησιν τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Μαρκεσίος Λανσδὸβν ἀπήντησεν. Ὅχι βέβαιον. Δίδων δὲ τὴν ἀπάντησιν ταύτην ὀφείλω νὰ εἶπω, ὅτι ὁ κύριος Οὐάις ἐνήργησε συμφῶνως μὲ τὰς ὁδηγίας του, καὶ δύναμαι νὰ δώσω πρὸς ὑμᾶς κύριοι, τὴν βεβαίωσιν ὅτι ὁ γενόμενος συμβιβασμὸς ὀλίγον διαφέρει τοῦ προταθέντος ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου τῆς Γαλλίας. Ὄφείλω νὰ προσθέσω προσέτι, ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. ἐλπίζει ὅτι ἡ διένεξις αὕτη θέλει διδάξῃ τὴν Ἑλλάδα, ὅτι δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ μεταχειρισθῆ ὡς πρόφασιν τὴν ἀδυναμίαν τῆς διὰ ν' ἀποποιηθῆ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν συνθηκῶν, τὰς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις τῆς συνωμολόγητε μετὰ τῶν ἰσχυρῶν συμμάχων τῆς.

Ὁ Λόρδος Στανλεύ. Ἐλπίζω ὅτι τὰ παρουσιασθησόμενα πρὸς ἡμᾶς ἔγγραφα θέλουν ἐπιβεβαιώσῃ ὅσα εἶπεν ὁ εὐγενῆς Μαρκεσίος. Ἄλλ' ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν εἶμαι διόλου δικταθεμιμένος νὰ θεωρῶ τὴν Κυβέρνησιν ὅλως διόλου ἀστιγμάτιστον ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο.

Ὁ Μαρκεσίος Λανσδὸβν. Δικαιώτερον ἤθελεν εἶσθαι ἂν ὁ Εὐγενῆς Λόρδος ἤθελεν ἀναβάλλει τὴν κρίσιν του μέχρις ὅτου ἐξετάσῃ τὰ ἔγγραφα.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, τὴν 16 Μαΐου.

Ἡ Συνταγματικὴ προσπάθει νὰ καθησυχῆσῃ τοὺς ὄσοι φοβῶνται τὴν μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ῥῆξιν ἕνεκα τῶν ὑποθέσεων τῆς Ἑλλάδος. Βεβαίως μολοντούτο ὅτι θέλουν ἀκυρωθῆ οἱ ὅροι οἱ ὑπὸ τοῦ κυρίου Οὐάις κατὰ τῆς Ἑλλάδος τεθέντες, καὶ ὅτι θέλει λάβῃ ἀποτέλεσμα ἢ συνθήκη ἢ συνομολογηθεῖσα μεταξὺ τοῦ κυρίου Δρουὴν δὲ Λουίς καὶ τοῦ Λόρδου Παλμερστῶνος. Θέλουν γεννηθῆ δὲ περιπλοκαὶ, λέγει ἡ ἐφημερίς αὕτη, ἐν περιπτώσει μόνον καθ' ἣν ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἀρνήσῃ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς συνθήκης ταύτης.

Ἡ ἀγγελία ὅτι διεκόπησαν αἱ διπλωματικαὶ σχέσεις μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας μετὰ τὴν λύσιν τῆς Ἑλληνικῆς διαφορᾶς, γνωστοποιηθεῖσα σήμερον εἰς τὴν ἐθνοσυνέλευσιν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, ἀνέβαλε τὴν συζήτησιν, ἥτις ἐμελλε νὰ λάβῃ χώραν περὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐτροποποίησε καθ' ὀλοκληρίαν τὴν ἐν Παρίσιος κατάστασιν τῶν πραγμάτων.

Ἡ ἀγγελία, τῆς πράξεως ταύτης ἥτις ἀποδεικνύει ἀξιοπρέπειαν τῆς Κυβερνήσεως ὅχι μικρὰν πρὸς ἓν ξένον κράτος, ἐπευφημίσθη ὑπὸ μιᾶς μερίδος τῆς ἐθνοσυνελεύσεως καὶ τῶν βημάτων ἡ ἀριστερὰ ὅμως ἐσιώπησεν. Ἡ διακοπὴ τῶν σχέσεων μετὰ τῆς Ἀγγλίας ἐπροξένησε καλὴν ἐντύπωσιν εἰς τὴν μεγαλητέραν μερίδα τοῦ συντηρητικοῦ τύπου.

Αὐτόθι, τὴν 18 Μαΐου.

Ὁ πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας ἀνεχώρησε. Διετάχθησαν ἐφοπλίσεις εἰς τοὺς Νευτικὸς λιμένας.

Τὴν 18 Μαΐου.

Οἱ Παρίσιοι διάγουσιν ἡσύχως. Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Βελγίου θέλει μεσολαβῆσει μετὰξὺ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΥΛΟΥ ΗΣΑΪΟΥ.

THE PROCEEDINGS OF THE
LEGISLATIVE ASSEMBLY
OF THE PROVINCE OF ONTARIO
IN PARLIAMENTS ASSEMBLED
IN THE YEAR OF OUR LORD ONE THOUSAND NINE HUNDRED
AND SEVEN
AND IN THE SEVENTH YEAR OF THE REIGN OF HER MAJESTY THE QUEEN
BY HER MAJESTY'S COMMAND
PRINTED AND SOLD BY THE QUEEN'S PRINTER
TORONTO: 1907

THE PROCEEDINGS OF THE
LEGISLATIVE ASSEMBLY
OF THE PROVINCE OF ONTARIO
IN PARLIAMENTS ASSEMBLED
IN THE YEAR OF OUR LORD ONE THOUSAND NINE HUNDRED
AND SEVEN
AND IN THE SEVENTH YEAR OF THE REIGN OF HER MAJESTY THE QUEEN
BY HER MAJESTY'S COMMAND
PRINTED AND SOLD BY THE QUEEN'S PRINTER
TORONTO: 1907